

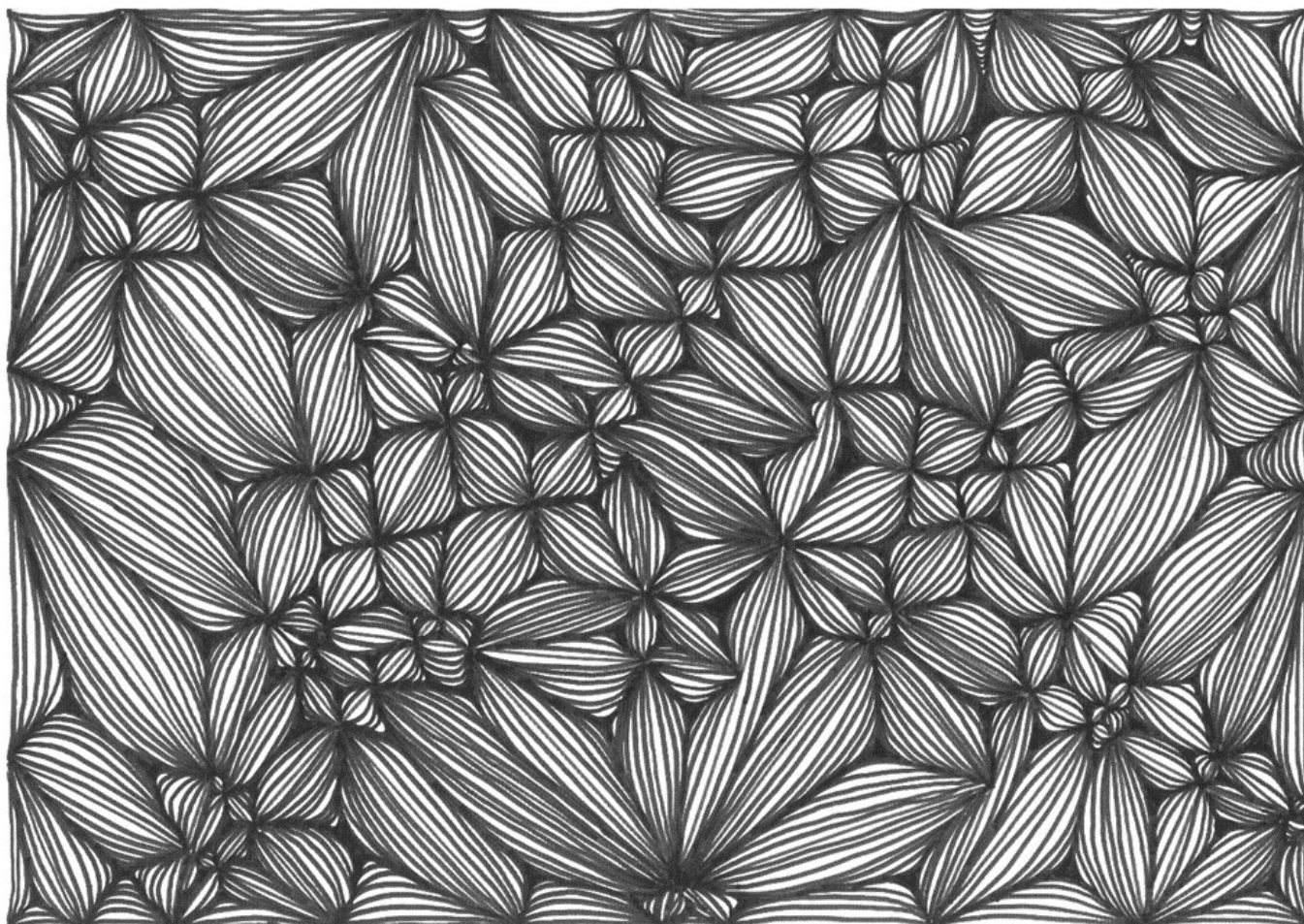
tehniški
šolski
center
maribor

moja izbira

GLAS CENTRA

Maja Slanič, 2. b/1

KOLOFON

Glasililo Srednje strojne šole TŠC Maribor

Urednici: Metka Štraser in Vlasta Marjanovič

Lektoriranje: Metka Štraser in Vlasta Marjanovič

Oblikovanje: Jaš Repnik 2. b/1, Marko Vindiš 2. b/1

Oblikovanje naslovnice: Lin Oberlajt 1. d/1

Oblikovanje zadnje strani: dijaki 1. e/1

Risbe: dijaki TŠC, mentorica Pavlina Grošelj

Fotografije: arhiv TŠC

UVODNIK RAVNATELJA.....	4
UVODNIK POMOČNICE RAVNATELJA.....	6
SVETOVALNA SLUŽBA.....	7
KULTURNE DEJAVNOSTI.....	9
PM IN ZI.....	10
PUD.....	12
DIJAŠKA SKUPNOST.....	13
VIŠJA ŠOLA.....	15
MIC.....	17
NOVOSTI.....	18
TEKMOVANJA.....	19
DEJAVNOSTI.....	27
PROJEKTI.....	38
SLOVENŠČINA ZA TUJCE.....	43
DOBRODELNOST.....	45
INTERVJU.....	47
RAZMIŠLJANJA.....	48
TŠC HUMOR.....	67
USPEHI BIVŠIH DIJAKOV.....	69
NAGOVOR PREDSTAVNIKA STARŠEV.....	72
UTRINKI MATURANTSKEGA PLESA.....	75
EPIC MOMENTS.....	76

Spoštovani dijakinje in dijaki, starši, sodelavci, bodoči dijaki ter vsi prijatelji naše šole!

Pred nami je nova izdaja šolskega glasila, ki ponovno prinaša pregled ustvarjalnosti, predanosti in napredka, ki ga na Tehniškem šolskem centru Maribor ustvarjamo skupaj. V zadnjih letih smo dokazali, da znamo izzive spreminjati v priložnosti, nove tehnologije v učinkovita učna orodja ter ambicije in ideje v dosežke, na katere smo lahko iskreno ponosni.

Dijaki ste tudi v letošnjem letu navduševali s svojim znanjem, z inovativnostjo in s tekmovalnim duhom. Od mednarodnih tekmovanj do domačih izzivov – povsod ste pokazali izjemno tehnično razumevanje, ustvarjalnost ter sposobnost timskega dela. Vaši rezultati so dokaz, da niste le odlični, ampak tudi pogumni, radovedni in pripravljeni preseči pričakovanja.

Tako smo se v letu 2025 ponovno udeležili svetovnega prvenstva v robotskem nogometu, tokrat v daljni Braziliji. Dijaki in mentorji so se izkazali ne samo na strokovnem področju, temveč tudi pri pridobivanju sponzorjev in donatorjev, s pomočjo katerih smo lahko omogočili udeležbo. Iskrena zahvala vsem, ki ste k temu prispevali.

Uspeh na poklicni maturi je bil letos nekoliko skromnejši kot v preteklih letih, a smo vseeno ponosni na diamantnega in zatega maturanta. S svojim znanjem sta dokazala, da šola omogoča dijakom pridobivanje širokega nabora znanj in veščin, potrebnih za uspešen zaključek šolanja, nadaljnje izobraževanje ali vstop na trg dela.

Za nami je izredno uspešno leto na državnih tekmovanjih. Številna zlata in srebrna priznanja na različnih področjih splošnoizobraževalnega in strokovno-teoretičnega izobraževanja potrjujejo predanost, zagnanost, ustvarjalnost, inovativnost in izjemno znanje naših dijakov. Še posebej smo ponosni na dosežek Timoteja Antona Radanovića, ki je v letu 2025 dosegel prvo mesto na srečanju *Mladi za napredek Maribora*, prejel posebno nagrado Brede Žerjal za najboljšo raziskovalno nalogo ali inovacijski predlog ter nato še zlato priznanje na državnem tekmovanju Zveze za tehniško kulturo na področju tehnike.

S programom Erasmus+ še naprej povezujemo naš center z institucijami po Evropi. Dijaki v tujini pridobivate dragocene izkušnje, učitelji pa prinašajo domov nova znanja, metode in primere dobrih praks. Veseli me, da izmenjave ne bogatijo le strokovnega znanja, temveč tudi širijo obzorja, krepijo samostojnost in spodbujajo razumevanje sveta, v katerega vstopate. V okviru Erasmus+ KA2 programa letos zaključujemo izjemno zanimiv projekt WaterWise, pri katerem smo s partnersko šolo iz Dubrovnika razvili pametni namakalni sistem. Projekt je združil znanje elektrotehnike, programiranja in trajnostnih rešitev, pri čemer so dijaki in učitelji sodelovali kot enotna ekipa. Rezultat je inovativna rešitev, ki omogoča učinkovito rabo vode in predstavlja odličen primer, kako mednarodno sodelovanje prinaša konkretne koristi za okolje in družbo.

Seveda ne smem pozabiti na izredno uspešno izvajanje projekta Zmigaj, ki povezuje učitelje in dijake ter ponuja dodatne ure športnih aktivnosti, s katerimi spodbujamo zdrav življenjski slog in medsebojno sodelovanje. V preteklem letu smo imeli čast gostiti zaključno prireditev projekta, na kateri se je zbralo več kot 1000 udeležencev iz celotne Slovenije. Dogodek je bil poln energije, druženja in športnega duha, kar potrjuje, da je gibanje pomemben del našega vsakdana in šolske kulture.

V preteklem letu smo se ponovno intenzivno posvetili posodobitvi opreme in prostorov. Tako učitelji kot dijaki potrebujete sodobno okolje, ki omogoča kakovostno učenje in razvoj praktičnih veščin, pa tudi prostore za prijetno preživljanje morebitnega prostega časa med poukom. Ponosni smo, da lahko mladim nudimo dostop do tehnologij, ki jih zahteva današnje in prihodnje gospodarsko okolje.

V leto 2026 vstopamo z jasno željo – še naprej graditi šolo, ki mladim nudi trdne temelje in široke priložnosti. Svet tehnike se spreminja z neverjetno hitrostjo, zato želimo ustvarjati okolje, v katerem bosta radovednost in inovativnost našla prostor za rast. Skupaj z našimi partnerji, s podjetji, z učitelji, s starši in seveda z vami, drage dijakinje in dijaki, bomo tudi v prihodnje oblikovali prostor znanja, sodelovanja in odgovornosti. Hvala vsem, ki s svojim delom, energijo in podporo prispevate k uspehu našega centra. Naj vas spremljata pogum za nove korake in vztrajnost pri uresničevanju vaših ciljev.

Aleš Smole, ravnatelj in direktor TŠC Maribor

Diamantni maturant Rok Lazar na slavnostni podelitvi pri predsednici države

SKUPAJ RASTEMO IN USTVARJAMO

Vsako jutro v šolo stopim z zavedanjem, da me čaka nov dan poln izzivov, presenečenj in zgodb naših dijakov. Šolski utrip me vedno znova opomni, kako pomembno je okolje, v katerem mladi odrasčajo, iščejo podporo in gradijo svojo prihodnost. V teh vsakdanjih trenutkih se pokaže, kako napredujejo in razvijajo svoje talente.

Rast naših dijakov se opazi predvsem v sodelovanju – od šolske glasbene skupine, ki povezuje dižake različnih razredov, do projektov, kjer se prepletajo ideje in znanja. Veseli me, da se vključujejo v dobrodelne akcije, kulturne prireditve in tekmovanja, kjer dosegajo izjemne rezultate. Z veseljem in s ponosom pomagajo učiteljem pri predstavitvi naše šole osnovnošolcem, kar kaže na njihovo pripadnost šoli.

Ponosna sem na dižake, ki so bili uspešni na državnih tekmovanjih – iz angleščine, Ekokviza, matematike, projekcij in kotiranja, robotike, slovenščine, varjenja in drugih področij. Po ustvarjalnosti in kreativnosti pa so v preteklem šolskem letu še posebej izstopali na področju raziskovalnih nalog. Takšni dosežki so dragoceni, a niso edini, ki štejejo. Pomemben uspeh je tudi tisti, ki ni vedno opazen – ko dižak prepozna težavo in poišče pomoč.

Naša šola nudi priložnost tudi dižakom iz drugih držav, ki se prizadevno vključujejo v okolje, spoštujejo pravila in z veliko volje osvajajo slovenščino. Njihov trud in napredek sta dokaz, da vztrajnost obori sadove in da lahko vsak dižak v naši šoli najde novo priložnost.

V času digitalizacije se učimo in rastemo vsi – ne le dižaki, temveč tudi učitelji. Imam privilegij, da pri svojem delu opazujem učitelje in dižake pri različnih predmetih ter vidim, kako skrbno razvijajo digitalne spretnosti. Pogosto razmišljam, kako smiselno vključiti različna digitalna orodja in aplikacije v pouk, da ne zasenčijo bistva učenja. Naša naloga je dižake učiti varne in premišljene uporabe tehnologije ter jih hkrati spodbujati k lastnemu razmišljanju in ustvarjalnosti.

To so zgodbe, ki me navdihujejo in kažejo, da se na naši šoli ne učimo le snovi različnih predmetov, temveč tudi vztrajnosti, sodelovanja, spoštovanja in odgovorne uporabe znanja. Verjamem, da bomo tudi v prihodnje skupaj premagovali izzive ter ustvarjali vzpodbudno šolsko okolje.

Manja Mertelj, prof. in pomočnica ravnatelja

Prostori za druženje dižakov (Foto: Lin Oberlajt, 1. d/1)

IZGOVORI ALI REŠITVE? ODLOČITEV JE TVOJA!

Se ti pogosto po glavi vrtijo misli, kot so: »Kje bom to sploh potreboval?«, »Ne zanima me več«, »Tega ne razumem«, »To ni zame«, »Učitelj me ima na piki«?

Morda se tudi ti kdaj ujameš v takšen način razmišljanja, namesto da bi si rekel: »Potrudil se bom in se to naučil do testa«, »Kje mi lahko to znanje koristi?«, »Kdo mi lahko pri tem pomaga?«, »Ko končam domačo nalogo, si vzamem 5 minut odmora.« Opaziš razliko med tema dvema pristopoma?

V prvem primeru iščemo izgovore, zakaj nam nečesa ni potrebo narediti. Takšen način razmišljanja

Žan Fijavž, 1. e/1

nas oddaljuje od reševanja problemov, kar ima za posledico stopicanje na mestu ali celo nazadovanje. Drugi način pa usmerja k iskanju rešitev. S tem, ko razmišljamo, kako nekaj opravi, namesto zakaj ne, že prevzemamo odgovornost za svoje učenje in rast.

Ko slišimo besede odgovornost, disciplina ali upoštevanje pravil, si pogosto predstavljamo nekaj, kar nam kratí svobodo ali nam vzame čas. Odgovornost ni kazen. Je večšina, ki se je učimo po-

časi in ki nam pomaga postati samostojen, zanesljiv in mirnejši v vsakodnevni izzivih. Odgovornost ni »supermoč« ampak navada, ki nastane iz majhnih odločitev. Ko nalogo opraviš pravočasno, ko priznaš napako, ko se lotiš učenja dovolj zgodaj, delaš pomembne korake. Ti drobni premiki se sčasoma spremenijo v navado, ki ti prihrani čas in energijo ter ti da občutek večjega nadzora nad lastnim življenjem. Biti odgovoren pomeni, da se zavedamo posledic svojih dejanj in da smo pripravljeni sprejeti, kar iz njih izhaja – dobro ali slabo. Gre za sposobnost, da premislimo, preden nekaj naredimo, da ne iščemo izgovorov, če nam nekaj ne uspe, da znamo priznati napake in poskusimo stvari popraviti.

Odgovornost postane lažja, ko razumeš posledice. Ne govorimo o kaznih, ampak o čisto preprosti logiki: kar narediš danes, jutri prinese več miru. Če se pričneš učiti pravočasno, boš pri preverjanju znanja lažje pokazal svoje znanje. Če oddaš seminarsko nalogo pravočasno, se ti ni treba skrivati pred učiteljem na hodniku. Odgovornost ti pomaga »lažje dihati«, tudi če se včasih zdi naporna.

Srečujemo jo na vsakem koraku, v vsakodnevni situacijah. Zelo enostavno je za lastni neuspeh iskati krivdo v drugih: učiteljih, sošolcih, starših. Velik del našega uspeha, napredka in zadovoljstva izhaja iz naših odločitev, odzivov in truda. Spraševanja in testi so zato, da pokažejo, ali napreduješ ali stopicaš na mestu. Ko prevzameš odgovornost za svoje izbire, prenehaš iskati izgovore in začneš iskati rešitve. In tu se začne tvoja osebna rast.

Ne gre za to, da prevzemaš krivdo za vse, kar se zgodi, ampak da razumeš, da imaš vedno možnost izbire, kajti tvoj odziv je vedno tvoja izbira. To je tvoja moč.

Seveda bo včasih šlo kaj narobe! Odgovoren človek ni tisti, ki nikoli ne naredi napake, ampak tisti, ki napako prepozna, se jo trudi popraviti, se iz nje kaj naučiti.

Ko sprejmeš odgovornost kot svojo zaveznico, ugotoviš, da ni tako strašna, kot se zdi. Ne bo ti prinesla medalje in te ne bo spremenila v popolnega dijaka, bo pa poskrbela za manj stresa, več svobode in boljšo samopodobo.

Ko živiš v skladu z vrednotami spoštovanja, vztrajnosti, iskrenosti, poštenosti, odkritosti, empatije, pa tudi odgovornosti, gradiš temelje, na katerih samozavestno stopaš naprej.

Šolska svetovalna služba:

Ana Kotnik Krajnc

Teja Tušak

**Smo si
zaslužili več? Smo!**

*Adventni Rim in
Vatikan s hitrim vlakom*

udobno

sproščeno

potujete

ponoven povratek v romantično mesto

mesto na bregovih

Naročite po

IZVIRNO DARILO ZA ROJSTNI DAN, PRAZNIK, OBLETNICO

**Aktualna cena
548 €**

ANSAMBEL TŠC MARIBOR

Glasba nas spremlja povsod v življenju. Poslušamo jo na avtobusu, ob kuhanju, v delavnici ob delu, pri telovadbi. Nepogrešljiva je na prireditvah, praznovanjih, nemalokrat nas spremlja v času veselja in tudi takrat, ko se ne počutimo najbolje. Zakaj nas melodije ne bi spremljale tudi v šoli? Seveda nas lahko!

V naši šoli se za glasbeno vzdušje v letošnjem šolskem letu trudi osem članov. Da zvenimo res dobro, nam pomaga, nas tudi uči, predvsem pa vzpodbuja profesor Željko Oberški. Vsi se strinjamo, da je glasba zelo pomembna zato, ker nas združuje na več načinov - na raznih prireditvah, koncertih in tudi na vajah, pomembna pa je tudi za zdravje; ob njej se sprostimo, meditiramo, včasih nam da dodaten zagon, mogoče se ob poslušanju rodi tudi kakšna nova zamisel. Ob prvih oblikah glasbe smo ljudje uživali in se družili že v prazgodovini in nemalokrat je bil glasbi pridružen še ples. Skladbe so nastajale za posebne dogodke in priložnosti, zaradi česar so bile zelo različne. Skozi glasbo naš spomin na nek dogodek postane otiplivejši in podoživet.

Zaradi vseh omenjenih razlogov smo v šolsko dogajanje umestili tudi naš ansambel. Vsak od nas ima rad svojo glasbeno zvrst ali pa skupino, prav vsem pa nam je všeč igranje narodnozabavne in zabavne glasbe. Na vajah se dobivamo enkrat tedensko. Nekaj nas je hodilo v glasbeno šolo, nekaj je samoukov. Ko vadimo skupaj, se poleg skladb tudi naučimo, kako se uskladiti in ustvariti glasbeni izdelek, ki se dobro sliši. Mentor, ki ima precej glasbenega znanja in izkušenj z nastopanjem, nam večkrat svetuje in pomaga.

Prepričani smo, da nas glasba združuje, hkrati pa igra pomembno vlogo tudi pri ohranjanju slovenske kulture.

Ambrož Leskovar, 2. b/1

POKLICNA MATURA

Poklicna matura je zaključek izobraževanja za dijake, ki obiskujejo program srednjega strokovnega izobraževanja, program poklicno-tehniškega izobraževanja in program poklicnih tečajev. Kandidati z opravljeno poklicno maturo pridobijo srednjo strokovno izobrazbo, kar jim omogoča vpis v višješolski in visokošolski študij. Poklicna matura se opravlja v spomladanskem, jesenskem in zimskem izpitnem roku.

Predmeti skupnega dela poklicne mature so:

- slovenščina (prvi predmet),
- temeljni strokovno-teoretični predmet (drugi predmet).

Predmeti izbirnega dela poklicne mature so:

- matematika ali tuji jezik (tretji predmet),
- seminarska naloga (četrti predmet).

Vsak izpit je sestavljen iz pisnega in ustnega dela. Splošni uspeh se izraža na lestvici od 8 do 23 točk. V šolskem letu 2024/2025 so v spomladanskem roku opravljali poklicno maturo 103 kandidati. Uspešnih je bilo 89 kandidatov ali 86,7 %. Pri tem smo izredno ponosni na:

Roka Lazarja (SSI – tehnik mehatronike) diamantnega maturanta, ki je dosegel 23 točk, in **Nika Kovača** (SSI – strojni tehnik) zlatega maturanta, ki je dosegel 22 točk.

V jesenskem roku je poklicno maturo opravljalo 18 kandidatov, uspešnih je bilo 9 maturantov ali 50 %.

Na spomladanskem in jesenskem roku je poklicno maturo opravljalo skupno (mladina in odrasli) 107 kandidatov. Uspešnih je bilo 98 kandidatov ali 91,6 %.

Vsem maturantom iskrene čestitke.

Petar Kos, tajnik poklicne mature

ZAKLJUČNI IZPIT

Zaključni izpit predstavlja za dijake pomemben mejnik v njihovem izobraževanju, saj z njim dokazujejo usvojeno strokovno znanje in praktične spretnosti. Opravljajo ga dijaki srednjega poklicnega izobraževanja ob koncu 3. letnika. Hkrati pomeni uraden zaključek šolanja ter pomemben korak k zaposlitvi ali nadaljnjemu izobraževanju.

Zaključni izpit je potekal v spomladanskem roku med 5. in 14. junijem 2025. Kandidati so opravljali pisni in ustni del iz slovenščine ter zagovor izdelka oziroma storitve. Izpita se je udeležilo 99 kandidatov, med njimi tudi udeleženci iz izobraževanja odraslih. Uspešno je zaključni izpit opravilo 88 kandidatov, kar predstavlja skoraj 89 %. Povprečen uspeh je bil 3,7 točke.

Rezultati kažejo na dobro pripravljenost dijakov ter uspešno delo mentorjev. Zaključni izpit je pokazal pomembnost kakovostnega strokovnega izobraževanja in dobrega sodelovanja naših dijakov in učiteljev.

Vladimira Volk, tajnica ŠK ZI

Dijaki zaključnih letnikov na podelitvi

PRAKTIČNO USPOSABLJANJE Z DELOM

Praktično usposabljanje z delom (PUD) je pomemben sestavni del vsakega izobraževalnega programa v srednjem poklicnem in strokovnem izobraževanju. Dijakom omogoča usvajanje veščin in spretnosti v realnem delovnem okolju in na ta način skupaj s praktičnim poukom v šoli oblikovanje njihove poklicne usposobljenosti. Poleg praktičnih znanj, veščin in spretnosti namreč dijak v realnem delovnem okolju pridobi tiste kompetence, ki jih v šolskih delavnicah ni mogoče realizirati: socializacijo v delovnem okolju, dinamiko realnega delovnega procesa, skupno odgovornost za kakovost opravljenega dela.

Nujno je, da za kakovostno izvedbo izobraževalnega programa šola in delodajalci tesno sodelujejo, podjetja pa dobijo pedagoška znanja in podporo pri usposabljanju dijakov. Hkrati lahko razvijajo kader za svojo delovno organizacijo ali branžo. Delodajalci vedno bolj cenijo pomen sodelovanja s šolo in se zavedajo svoje odgovornosti za uspešno izvedbo izobraževalnega programa.

Mentorji v podjetjih so pohvalili naše dijake. Pri tem so izpostavili njihovo učljivost in iznajdljivost, veliko mero samostojnosti in strokovnosti, delovne procese in naloge so opravljali skladno z usmeritvami in s timskim sodelovanjem.

Komentarji dijakov po opravljenem PUD-u so v glavnem pozitivni. Pohvalili so strokovnost in prijaznost mentorjev in drugih zaposlenih ter ugodne delovne pogoje. Mnenja so, da so pridobili veliko delovnih navad in izkušenj, ki jih lahko povezujejo s teoretičnim znanjem v šoli. Dobra malica pa je bila navdih in okrepčilo za njihovo trdo delo, ki so ga z veseljem opravljali.

Boris Toplak, organizator PUD-a

Drage dijakinje in dragi dijaki, spoštovani starši/skrbniki!

Dijaška skupnost (DS) na TŠC Maribor dokazuje, da šola niso samo urnik, testi in ocene, temveč tudi prostor idej, sodelovanja, glasnih razprav, osebne rasti in skupnih uspehov. Dijaki so tisti, ki imajo priložnost s svojim mnenjem, pobudami in z energijo soustvarjati šolsko dogajanje ter poskrbeti, da se glas mladih sliši tudi tam, kjer se sprejemajo pomembne odločitve.

Skozi delovanje dijaške skupnosti se dijaki učijo odgovornosti, sodelovanja in samostojnosti. Pridobivajo izkušnje, kako jasno izraziti svoje mnenje, ga argumentirano zagovarjati ter ideje uresničiti tudi v praksi. Poleg resnih nalog se skupaj lotimo tudi prijetnejših, a hkrati zahtevnih izzivov: organizacije prireditev, dobrodelnih akcij, božičnih aktivnosti, predaje ključa in maturantskega plesa, ki je za marsikoga nepozaben zaključek šolanja.

Bodočim dijakom sporočamo, da je dijaška skupnost prostor, kjer so ideje dobrodošle in mnenja slišana. Na TŠC Maribor spodbujamo aktivne, radovedne in odgovorne dijake, ki želijo sodelovati, prevzemati pobudo in soustvarjati šolsko okolje, v katerem se dobro počutimo vsi.

Iskrena zahvala gre vsem članom dijaške skupnosti, ki s svojim delom dokazujejo, da je šola več kot le pouk. Prepričana sem, da bomo tudi v prihodnje skupaj ustvarjali pozitivno, spodbudno in povezano šolsko okolje.

Naj vam predstavimo letošnje predstavnike:

predsednik: **Đorđe Golubović, 2. d/1**

podpredsednik: **Lan Ploj, 2. b/1**

zapisnikar: **Nikola Torbica, 1. d/1**

predstavnik dijakov v Šolskem skladu: **Nik Črnčič, 4. c/1**

predstavnik dijakov v Komisiji za kakovost: **Aljoša Ifko Pinosa, 2. a/1**

predstavnik dijakov v Svetu šole: **Lan Ploj, 2. b/1** in **Lucija Lampret, 2. c/2**

Željka Premzl, mentorica DS

Gašper Cafuta, 1. e/1

NAGOVOR PREDSEDNIKA DIJAŠKE SKUPNOSTI

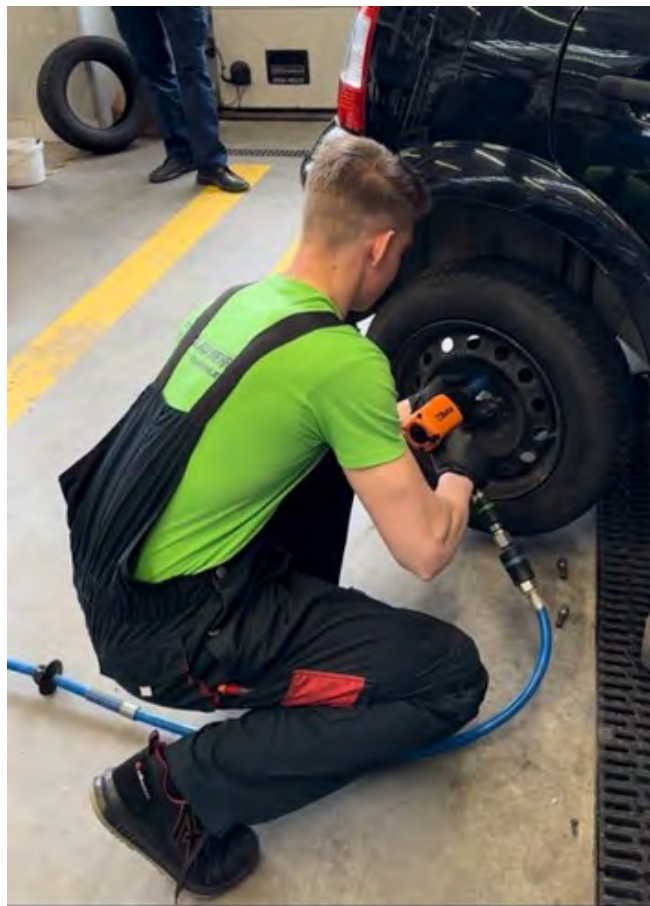
Sem Đorđe Golubović in letos opravljam vlogo predsednika dijaške skupnosti TŠC Maribor. Ta vloga pomeni zame veliko odgovornost, hkrati pa tudi priložnost, da zastopam glas dijakov, spodbujam sodelovanje in pokažem, da lahko z voljo, delom in vztrajnostjo dosežemo več, kot si včasih upamo misliti. Rad bi vam na kratko predstavil svojo pot, interese in razmišljanje, ki me vodijo tako v šoli kot tudi izven nje.

Izobražujem se v programu strojni tehnik PTI, trenutno sem v 2. letniku. Moja pot se je začela nekoliko drugače kot pri večini – najprej sem namreč zaključil srednje poklicno izobraževanje za avtoserviserja. Čeprav bi kdo mislil, da se je zgodba s tem zaključila, je bil to zame šele začetek. Avtomobili so moja strast že od malih nog, zato sem se odločil znanje še nadgraditi in iti naprej proti strojnemu tehniku.

Ko ne »gulim šolskih klopi«, sem skoraj vedno aktiven – najraje »tratim« čas v fitnesu ali tečem. Priznam, včasih raje »tečem v stran od problemov«, ampak kondicija ostane. No, saj probleme imam v resnici kar rad – še posebej tiste, ki jih je treba razvozlati. Naj bo to v matematiki, v delavnici ali pa ko avto noče več vžgati.

Doma imam pravo malo delavnico, ki mi omogoča, da se posvetim svoji največji strasti, popravljanju avtomobilov. Tja pridejo prijatelji, kolegi in znanci, jaz pa se lotim dela z največjim veseljem. Diagnostika okvare? Ni problema. Popravilo? Z največjim užitkom. Včasih se šalim, da moji vijačniki poznajo več skrivnosti kot Google. Sem ambiciozen, zagnan in vedno pripravljen dati od sebe največ, kar zmorem. Praksa, delo in reševanje problemov me polnijo z energijo, zato vedno iščem nove izzive in priložnosti, da se dokažem. Verjamem, da brez truda ni uspeha, zato sem pripravljen zavihati rokave, pa naj gre za šolo, delavnico ali tek na 10 kilometrov.

Kot predsednik dijaške skupnosti TŠC Maribor pa bi rad dodal še to: vsak od nas ima svojo pot, svoje talente in svoje izzive. Ni važno, kje začneš, pomembno je, da verjameš vase, delaš korak za korakom in se ne bojiš zavihati rokavov. Na naši šoli imamo ogromno znanja, priložnosti in podpore, zato to izkoristite. Bodite radovedni, bodite pogumni, predvsem pa drug drugemu stojmo ob strani.

Đorđe Golubović, predsednik dijaške skupnosti

VIŠJA STROKOVNA ŠOLA TŠC MARIBOR - INKUBATOR PRAKTIČNEGA ZNANJA

V študijskem letu 2025/2026 Višja strokovna šola (VSŠ) Tehniškega šolskega centra Maribor praznuje 15. obletnico svojega delovanja. V tem obdobju se je institucija uveljavila kot ključno izobraževalno središče v regiji, ki uspešno povezuje akademsko znanje s potrebami sodobne industrije. Od ustanovitve do danes je šolanje zaključilo 414 diplomantov, ki so s svojo strokovnostjo in z inovativnim pristopom postali nepogrešljiv del gospodarskega okolja.

Bistvo višješolskega študija na TŠC Maribor je v njegovi aplikativnosti. Šola izvaja dva študijska programa: strojništvo in avtoservisni menedžment. Za razliko od tradicionalnih študijskih smeri, kjer prevladuje teorija, tukaj praktično izobraževanje v podjetjih predstavlja kar 40 % celotnega programa (800 ur). Ta model študentom omogoča, da se že v času študija srečajo z realnimi industrijskimi izzivi. Šola sodeluje z mrežo več kot 200 partnerskih podjetij, kar zagotavlja visoko stopnjo zaposljivosti študentov.

V programu avtoservisni menedžment študenti ne pridobivajo le tehničnega znanja o diagnostiki in popravilih vozil, temveč se usposablja tudi za vodenje servisnih procesov, komercialno poslovanje

in svetovanje strankam. Po zaključku študija diplomanti pridobijo naziv avtoservisni inženir, kar jim odpira vrata do mest vodij servisnih delavnic, prodaje ali poprodajnih storitev.

Program strojništvo pa se osredotoča na področja, kot so proizvodnja, orodjarstvo, vzdrževanje, energetika, avtomatizacija in robotika. Študenti se učijo načrtovanja proizvodov, izdelave tehnične dokumentacije in upravljanja kompleksnih tehnoloških sistemov.

Da bi študenti lahko sledili hitremu razvoju tehnologije, jim VSŠ omogoča dostop do najsodobnejše opreme v laboratorijih in predavalnicah, in sicer do:

- CNC tehnologije: učilnica je opremljena s 3-osnim CNC obdelovalnim strojem Doosan z dodatno 4. osjo in krmiljem Fanuc, na voljo pa je tudi 17 delovnih postaj s simulacijsko programsko opremo Siemens in Fanuc;
- Računalniško podprtih tehnologij: študenti uporabljajo profesionalna orodja, kot sta PTC Creo Parametric 10.0 in Solidworks 2025, ter napredne naprave za 3D tisk (SLA in FDM) in 3D skeniranje z Artec Spider;

Nekoč dijaki, danes študentje

- Mehatronike in robotike: laboratorij vključuje robotske roke vodilnih svetovnih proizvajalcev ABB, Fanuc in Kuka ter programsko opremo za simulacijo robotskih procesov (RobotStudio, RoboGuide, Kuka.Sim);
- Avtomobilske diagnostike: specializirane delavnice omogočajo napredno diagnostiko motorjev in podvozij, vključno z opremo za servisiranje vozil, avtoelektriko, kleparstvo in ličarstvo.

Pomemben steber šole je mednarodno sodelovanje v okviru programa Erasmus+. Študentom so na voljo študijske izmenjave in praktično usposabljanje v tujini, kar jim omogoča razvoj medkulturnih kompetenc, izboljšanje znanja tujih jezikov in spoznavanje tujih delovnih praks. Cilj teh mobilnosti je oblikovanje široko razgledanih strokovnjakov, ki so konkurenčni na evropskem trgu dela.

O kakovosti pedagoškega procesa pričajo tudi konkretni rezultati: diplomanti so s svojimi inovativnimi rešitvami, uvedenimi v okviru diplomskih del ali prakse, podjetjem v preteklem obdobju pomagali prihraniti veliko denarja. To dokazuje, da šola ni le izobraževalna ustanova, temveč aktivni partner gospodarstva.

Nova vizija šole temelji na ideji "inkubatorja odličnih strokovnjakov praktikov". Pri tem šola poudarja vrednote, kot so znanje, ustvarjalnost, etičnost in odgovornost. Poleg rednega in izrednega študija se VSŠ vključuje tudi v regionalne in mednarodne razvojne projekte, kot je LCAMP, ki naslavljajo izzive Industrije 4.0 ter digitalni in zeleni prehod.

Za vse, ki svojo prihodnost vidite v tehniki in si želite študija, kjer se teorija sreča z neposredno uporabo, Višja strokovna šola TŠC Maribor odpira svoja vrata. Prvi prijavni rok za študijsko leto 2026/2027 bo potekal od 18. februarja do 18. marca 2026. Zadnji dan za vpis v redni študij je 27. avgust 2026, za izredni študij pa 5. oktober 2026.

Več informacij o študijskih programih in vpisu je na voljo na spletni strani www.tscmb.si.

Samo Čretnik, ravnatelj VSŠ TŠC Maribor

KOMPETENCE IN ZNANJA ZA PRIHODNOST NA PODROČJU IZOBRAŽEVANJA ODRASLIH

Hiter tehnološki razvoj, digitalizacija, robotizacija, elektrifikacija in trajnostno naravnan razvoj zahtevajo od posameznika in celotne družbe prilagajanje, pridobivanje novih kompetenc in veščin, nadgradnjo obstoječega znanja in vseživljenjsko učenje.

V javno formalnem izobraževanju lahko na TŠC Maribor odrasli posamezniki dokončajo izobraževanje, nadgradijo svojo izobrazbo ali pa se prekvalificirajo na področju strojništva, mehatronike in avtostroke. Prilagajanje učnega procesa na individualno raven je stalnica izrednega izobraževanja. Udeleženci na osnovi svojega predhodnega znanja in bodočih potreb na delovnem mestu pridobivajo ustrezne učne vsebine, hkrati pa se jih pripravlja na zaključek izobraževanja.

V okviru projekta Temeljne kompetence 2023-2029 smo osredotočeni na pridobivanje temeljnih kompetenc, ki so danes potrebne posamezniku zaradi potreb na trgu dela, večje zaposljivosti in mobilnosti ter osebnega razvoja za delovanje in odzivanje na tehnološke, demografske in podnebne spremembe v sodobni družbi. Tako nudimo programa Sporazumevanje v tujem jeziku (angleščina ali nemščina na začetni in nadaljevalni stopnji) in Računalniško digitalno opismenjevanje. Projekt izvajamo v konzorciju z vodilnim partnerjem Ljudsko univerzo Ptuj ter partnerjema Ljudsko univerzo Ormož in zavodom Nazaj na konja. Dejavnosti projekta sofinancirata Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje RS in Evropska unija.

Z Zavodom za zaposlovanje sodelujemo na področju izobraževanja brezposelnih oseb. Aktualen program, ki ga izvajamo, je tehnolog programer CNC strojev za odrezovanje kovin, kjer udeležencem posredujemo najnovejša znanja s področja tehnologije CNC obdelave, jih usposabljammo za samostojno načrtovanje tehnologije obdelave

kovin, ročno programiranje in samostojno delo na CNC strojih za obdelavo kovin. Udeleženci se urijo na CNC obdelovalnih strojih s krmilniki Siemens Sinumeric, Haidenhain in Fanuc.

V okviru institucionalnih usposabljanj za zunanje odrasle udeležence pripravljamo nabor zanimivih in aktualnih izobraževanj na področju strojništva in mehatronike, ki izhajajo iz hitrega tehnološkega razvoja in potreb gospodarstva. V ta namen razpisujemo v izvajanje naslednje seminarje: 3D modeliranje in tiskanje, CNC obdelava kovin, Avtomatizacija in robotika, Osnove avtoelektrike, Električna in hibridna vozila.

Metka Kodrin, organizatorka izobraževanja odraslih
Srečko Vidovič, vodja MIC-a

FILTER ZA ODSTRANJEVANJE OLJNE MEGLICE

Ob delovanju stružnega centra se sprošča v ozračje oljna meglica, ki je škodljiva in moteča, zato je šola za stružna centra nabavila filtra za odstranjevanje oljne meglice znamke FILTERMIST A18017.

FILTERMIST A18017 je industrijska enota za odstranjevanje oljne meglice, ki se uporablja predvsem v delavnicah in proizvodnih okoljih za čiščenje zraka, ki nastane kot posledica obdelave z oljnimi ali hladilnimi sredstvi (npr. pri struženju, rezkanju, brušenju, EDM-obdelavi itd.). Namen takšnih enot je zagotoviti čistejše, varnejše delovno okolje in zmanjšati nevarnosti, ki jih predstavlja oljna meglica v zraku.

Nameni filtra

- **Zbira in odstrani oljno meglico, paro in delce v zraku;** to prepreči, da bi se meglica razširila po delavnici in povzročila težave z zdravjem, varnostjo in s čistočo okolja.
- **Čisti zrak v delovnem prostoru;** očiščen zrak se lahko vrne v delavnico ali se odvede, kar izboljša kakovost zraka in udobje delavcev.
- **Izboljša varnost in učinkovitost proizvodnje;** odstranjevanje meglice zmanjša drseče površine in prepreči kopičenje oljnih oblog na strojih in opremi.

Franc Gajšek, prof.

EKOKVIZ

4. 12. 2025 je potekalo šolsko tekmovanje Ekokviz. Sodelovali so dijaki vseh programov. Tekmovanje je namenjeno ozaveščanju pomena varovanja narave.

Tema letošnjega tekmovanja je bila biotska pestrost, ki predstavlja temelj zdravega in uravnovežene okolja. Poseben poudarek je bil namenjen poznavanju gozda, gozdarstva, čebel in drugih opraševalcev. Sodelujoči dijaki so pokazali veliko zanimanja in zavzetosti za okoljske teme. Vzdušje na Ekokvizu je bilo tekmovalno, a hkrati prijetno in sodelovalno. Naloge so zahtevale tako teoretično znanje kot tudi razumevanje aktualnih okoljskih izzivov.

14 dijakov se je uspešno uvrstilo na državno tekmovanje, kar kaže na njihov trud in znanje, za našo šolo pa predstavlja velik uspeh, saj smo med najboljšimi v državi. Državno tekmovanje bo potekalo 3. 2. 2026 na ŠC Slovenj Gradec. Mentorice smo ponosne na dosežene rezultate dijakov.

Ekokviz je ponovno dokazal, da dijaki naše šole vse bolj razumejo pomen ohranjanja biotske pestrosti. Takšna tekmovanja pomembno prispevajo k razvoju okoljske odgovornosti in trajnostnega razmišljanja med našimi dijaki.

Aktiv naravoslovja

Dijaki iz tekmovalne ekipe

TŠCFOOTBOT

Tekmovanje Footbot združuje najboljše evropske mlade robotike in predstavlja pomembno preizkušnjo znanja, inovativnosti in tehnične spretnosti. V kategoriji soccer lightweight smo na tekmovanje pripeljali tehnološko napredne robote. Letos se bomo še posebej posvetili izboljšanju mehanske konstrukcije, PCB dizajna, stabilnosti vožnje in hitrejšemu procesiranju signalov. Dodali smo tudi nove člane, da razširimo ekipo in zagotovimo prenos znanja. Novi člani so: Timotej Anton Radanović, Aleks Lovrec, Zal Bergauer in Luka Žalig. V nadaljevanju bomo predstavili naša pomembna uspeha v letu 2025: udeležbo na evropskem in svetovnem prvenstvu.

EVROPSKO PRVENSTVO

Ekipa TŠC Maribor, ki so jo sestavljali Oskar Ilijevec, Nik Črnčič in Tian Črnčič pod mentorstvom Marjana Bezjaka, Iztoka Milošiča ter Andreja Šumana, je imela izjemno priložnost sodelovati na evropskem prvenstvu RoboCup Junior v Bariju v Italiji, ki je potekalo od 2. do 8. junija 2025.

Ob prihodu v Bari sta nas navdušili izjemna organizacija in visoka raven tekmovanja. Ekipe iz držav z dolgo tradicijo robotike so prikazale izjemno znanje. Kljub zelo močni konkurenci smo dosegli odlično 5. mesto v Evropi. To je pomemben dosežek in dokaz, da je naše delo kakovostno, vztrajno in inovativno. Ponosno smo zastopali našo šolo in državo ter pokazali, da lahko ob bok stopimo tudi ekipam, ki se s takšnimi tekmovanji ukvarjajo že vrsto let.

Iz Barija smo se vrnil polni novih idej, znanja in motivacije za nadaljnje raziskovanje področja robotike. Udeležba na evropskem tekmovanju RoboCup Junior je bila nepozabna izkušnja in pomemben korak v našem tehničnem razvoju. Ponosni smo, da smo lahko predstavljali TŠC Maribor ter dokazali, da se trud in predanost vedno obrestujeta.

SVETOVNO PRVENSTVO

Ekipo se je uvrstila na svetovno prvenstvo, ki je potekalo med 15. in 21. julijem 2025 v mestu Salvador v Braziliji. Našo ekipo so sestavljali Domen Fras, Timotej Kos, Nick Kolar in Nik Črnčič. Na tekmovanju smo se pomerili z izjemno močno mednarodno konkurenco, vendar smo dokazali, da zmoremo. Premagali smo ekipe Brazilije, Združenih držav Amerike in Mehike ter na koncu osvojili končno 7. mesto na svetu. To tekmovanje je bilo hkrati tudi zadnje v tej zasedbi. V zadnjih letih so dosegli veliko in ponosni smo, da so prispevali k prepoznavnosti naše šole.

Ekipo TŠCFootbot

MEDNARODNO TEKMOVANJE YOUNG CAR MECHANIC

Že drugo leto zapored dijaki izobraževalnega programa avtoserviser na TŠC Maribor sodelujejo na mednarodnem tekmovanju Young Car Mechanic. Prvi krog tekmovanja je bil izveden 15. 1. 2026 na naši šoli, pod mentorstvom učiteljev praktičnega pouka Bena Tertinka, Zsolta Šooša in Boštjana Vošnika. Pri organizaciji in izvedbi sta pomagala tudi ga. Katja Lendvaj Vošnik in g. Janko Dolenc. Med več kot 250 prijavljenimi tekmovalci iz vse Slovenije se je kar sedem naših dijakov uvrstilo med TOP 30 in s tem napredovalo v drugi krog tekmovanja:

- Žiga Gerhold, 2. e/1,
- Gašper Cafuta, 1. e/1,
- Nik Kozar, 1. e/1,
- Žan Fijavž, 1. e/1,
- Aleks Senekovič, 1. e/1,
- Jan Maričnik, 1. e/1 in
- Katarina Sevšek, 1. e/1.

Njihov dosežek je dokaz kakovostnega dela v delavnicah TŠC Maribor ter visoke motivacije, ki jo mladi vlagajo v svoj strokovni razvoj.

Iskrena zahvala gre tudi vsem ostalim dijakom, ki so sodelovali v prvem krogu, ter vsem zaposlenim na TŠC Maribor, ki so pomagali pri organizaciji in izvedbi tekmovanja. Vsem tekmovalcem želimo veliko uspeha tudi v drugem krogu, ki bo potekal 12. 2. 2026 v Ljubljani.

Boštjan Vošnik, učitelj praktičnega pouka

FORUM MEHATRONIKE

V lanskem šolskem letu je 8. 5. 2025 potekal 15. forum mehatronike, ki ga je organiziral in gostil Šolski center Ptuj – Elektro in računalniška šola Ptuj. Foruma se je naša šola udeležila z obema razpisanimi programoma.

Našo šolo smo zastopali:

Timotej Anton Radanović

tehnik mehatronike (SSI)

2. c/1

Mentor: Željko Oberški

Teo Fekonja

mehatronik operater (SPI)

3. e/2

Mentor: Marko Juršič

Timotej Anton Radanović je dosegel 3. mesto v kategoriji tehnik mehatronike, vsi ostali pa smo pridobili nova znanja, dragocene izkušnje in dodatno motivacijo za nadaljnje delo.

Pripravil: Marko Juršič

50 LET TEKMOVANJA ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Letos obeležujemo dva jubileja: tekmovanje za Cankarjevo priznanje poteka že 50 let, prav tako mineva 150 let od rojstva našega največjega pisatelja in dramatika Ivana Cankarja. Na temo letošnjega tekmovanja Naš svet skozi njihove oči so se na šolskem tekmovanju pod mentorstvom Suzane Slana in Vlaste Marjanovič najbolj izkazali: Alya Poročnik, 3. a/1, Aljoša Ifko Pinosa, 2. a/1, Jaš Repnik, 2. b/1, Aljaž Fras, 2. c/1, Amadeo Zajšek, 2. c/1, Urban Mauko, 1. c/1, Žiga Predan, 1. d/2, Tin Poš, 1. d/2, Jaka Ljubec, 1. e/2, ki so vsi prejeli Cankarjevo priznanje.

Regijskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje, ki smo ga gostili na naši šoli, so se udeležili: Alya Poročnik, Aljoša Ifko Pinosa, Jaš Repnik in Žiga Predan. **Bronasto Cankarjevo priznanje** so prejeli Aljoša Ifko Pinosa, Jaš Repnik in Žiga Predan. Državnega tekmovanja se bosta udeležila Aljoša Ifko Pinosa in Žiga Predan. Držimo pesti za dobro uvrstitev!

Naši tekmovalci s svojim razmišljanjem, ki presega šolske okvire, dokazujejo ljubezen do slovenskega jezika in da je branje nepozabljena vrednota današnjega časa. V svojih nalogah samostojno, kritično in zavzeto razmišljajo o svetu in človeku. In kaj pravijo o izkušnji s tekmovanja za Cankarjevo priznanje?

Alya Poročnik: »Uživam v branju knjig. Na Cankarjevem tekmovanju pridobivamo izkušnje za pisanje, tudi s področja slovnice, spoznavamo nove besede in se učimo kritično razmišljati.«

Aljoša Ifko Pinosa: »S Cankarjevim tekmovanjem se spodbuja mlade k branju in razmišljanju. Rad berem in tekmovanje je priložnost, ko lahko svoje znanje in napredek ocenim vsako leto znova, ga primerjam z ostalimi mladimi mojih let, ki imajo približno enako zanimanje. Kulturni program na regijskem tekmovanju pa je bil meden.«

Jaš Repnik: »Danes mladi malo beremo, zato je dobro, da beremo za Cankarjevo priznanje. S tem dobimo širši pogled in o besedilu razmišljamo na več načinov.«

Žiga Predan: »Zame je Cankarjevo tekmovanje nova izkušnja, videl sem, kako vse poteka: priprave na tekmovanje, pisanje spisa, prireditve na regijskem tekmovanju. V redu je, da sem prebral knjigo, saj po navadi ne berem.«

Suzana Slana, prof.

TIŠINA POLNA BESED

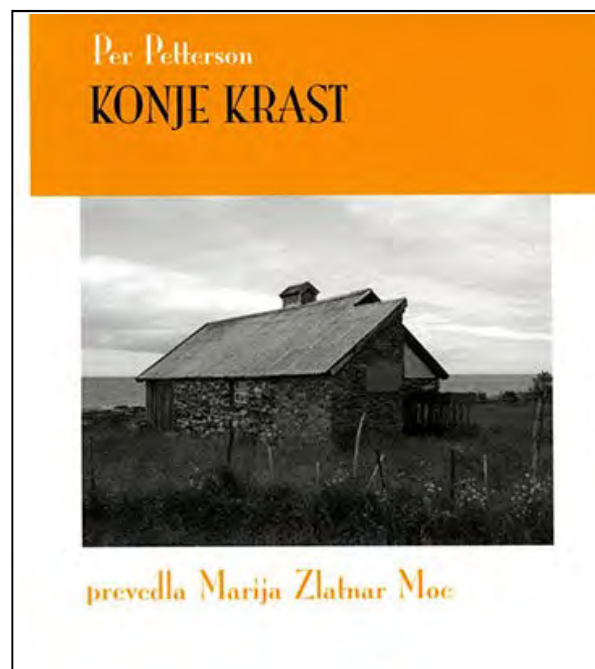
Aljaž Fras, 2. c/1

V letošnjem šolskem letu smo dijaki 3. in 4. letnika na tekmovanju za Cankarjevo priznanje prebrali roman *Konje krast*, avtorja Petra Pettersona. Ta zgodba me je navdušila predvsem s svojo tiho globino, počasnim ritmom in z resničnostjo čustev, ki so se me dotaknila bolj, kot sem sprva pričakovala. Čeprav se roman odvija v povsem drugačnem času in prostoru, v času med in po drugi svetovni vojni, sem v njem našla veliko podobnosti z življenjem današnjih najstnikov, ki se prav tako najdemo na prehodu med otroštvom in odraslostjo, kjer nevede in negotovi iščemo svoje mesto v svetu.

Roman *Konje krast* govori o odraščanju, izgubi, odnosih in tišini, ki pogosto pove več kot besede. Glavni junak Trond živi v svetu, kjer so čustva potlačena, pogovori skopi in življenje tesno povezano z naravo. Čeprav se zdi, da je ta svet zelo oddaljen od našega,

sem med branjem spoznala, da so notranja doživljanja mladih v svojem bistvu ostala enaka. Tudi danes se najstniki spopadamo z vprašanji, kdo smo, kaj si želimo in kam pravzaprav sodimo. Trondov odnos z očetom je poln tihe napetosti, nerazumevanja in neizrečenih čustev. Oče je strog, zaprt vase in redko pokaže naklonjenost. Trond zato pogosto ostaja sam s svojimi mislimi in z dvomi. Če primerjam to z današnjimi odnosi med starši in otroci, lahko rečem, da imamo danes več možnosti za komunikacijo, a to še ne pomeni, da si resnično prisluhnemo. Starši pogosto ne razumejo našega sveta, naših pogledov na svet in mi ne njihovih. Po drugi strani pa tudi mi včasih ne znamo pokazati svojih občutkov ali jih ubesediti. Tako se med nami ustvarjajo razdalje, podobne tistim v romanu, le da so danes morda manj očitne, a vseeno prisotne. Današnji najstniki živimo v svetu, kjer je vse podvrženo primerjanju. Družbena omrežja ustvarjajo iluzijo popolnega življenja, popolnih teles in brezhibnih odnosov. Mnogi se zaradi tega počutimo manjvredne, izgubljene ali nesprejete. Trond pozna takšno vrsto pritiskov, čuti osamljenost, tesnobo in notranjo praznino, izgubljenost, strah, manjvrednost zlasti ob odhodu očeta s hladnim pismom v slovo. To dokazuje, da občutki odraščanja niso pogojeni s tehnologijo, temveč z notranjim doživljanjem posameznika.

Velik pomen v romanu imajo tudi prijatelji. Trondovo prijateljstvo temelji na skupnih doživetjih, delu in tihih trenutkih, ki povezujejo bolj kot dolgi pogovori. Danes se zdi, da prijateljstva pogosto temeljijo na »všečkih«, ogledih in spletni prisotnosti. Včasih se zavemo, da smo obkroženi z ljudmi, a se kljub temu počutimo sami. Pravi prijatelji so redki, a ravno zato toliko bolj dragoceni. V tem pogledu se lahko od Tronda naučimo vrednosti pristnih odnosov, ki temeljijo na zaupanju, iskrenosti in podpori. Pomembno vlogo ima tudi delo, ki v romanu predstavlja sestavni del življenja in odraščanja. Delo ni le obveznost, temveč način, kako se človek oblikuje in spoznava. Trond skozi fizično delo razvija občutek odgovornosti, discipline in spoštovanja do sveta okoli sebe. Današnji najstniki se z delom srečamo predvsem v šolskem okolju, preko prakse ali občasnih zaposlitev. Pogosto pa delo dojemamo kot breme, ne pa kot priložnost za osebno rast. V tem se kaže razlika med preteklim in sodobnim

pogledom na trud, vztrajnost in življenjske vrednote.

Poseben element romana je tišina. Ta ni prazna, temveč polna pomena. V tišini se razkrijejo misli, spomini in občutki, ki jih pogosto potlačimo. Danes pa smo redko sami s seboj. Telefon in drugi tehnološki mediji nam ne dovoljujejo, da bi se zares ustavili. Posledično ne znamo več poslušati svojih misli, ampak bežimo pred njimi. Trondovo soočanje s tišino je pogumno, saj nas uči, da je v njej prostor za razumevanje samega sebe. In da samota in osamljenost vseeno ne pomenita isto; za samoto se odločimo sami, osamljenost pa je odraz nesprejetosti, odtujenosti in tujstva.

Roman *Konje kragt* razkriva, da se bistvo odraščanja skozi čas ni bistveno spremenilo. Še vedno se soočamo

z negotovostjo, s strahovi, z iskanjem identitete in željo po sprejetosti. Spremenilo se je le okolje, v katerem to doživljamo. Medtem ko Trond išče sebe v naravi in tišini, se današnji najstniki pogosto izgubljamo v hrupu sodobnega sveta.

Zgodba me je spodbudila k razmišljanju o tem, kako pomembno je, da si vzamemo čas zase, za pristne odnose in odprto komunikacijo. Prav gotovo bi se morali večkrat ustaviti, odložiti telefon in prisluhniti sebi ter ljudem okoli nas. Od Tronda bi si lahko sposodili več umirjenosti, iskrenosti in poguma, da se soočimo sami s seboj, preženemo strahove in da se povežemo z drugimi in tako odkrijemo svojo najboljšo različico sebe, da skozi spomine preberemo zgodbo svojega življenja. V tišini brez besed z neskončnim pomenom ...

Alya Poročnik, 3. a/1

PRIZNANJE ZA JEZIKOVNO POSTAJO

Učenje jezikov ni le obveznost, ampak priložnost za kreativnost, sodelovanje in odkrivanje novih svetov.

26. 9. 2025 ob Evropskem dnevu jezikov smo z dijaki 1. e/1 in 1. c/1 postavili Jezikovno postajo s primeri sodobnega jezika generacije Z in zanimive slengovske izraze med avto-serviserji. Dijaki so v skupinah iskali pomen izrazov, ustvarjali vizualne zgodbe in se učili osnov grafičnega oblikovanja. Vsak plakat je bil unikatni – barvit, kreativen. Poleg jezikovnih spretnosti so dijaki razvijali digitalne in socialne veščine. Njihovo delo ni ostalo neopaženo, saj bodo prejeli priznanja na osrednji prireditvi ob Evropskem dnevu jezikov septembra 2026. Dogodek bo potekal v sodelovanju z Ministrstvom za vzgojo in izobraževanje ter Predstavništvom Evropske komisije v Sloveniji.

Julija Fras, prof.

SVETOVNI DAN VODOVODA NA TŠC – ZNANJE, VEŠČINE IN TRAJNOSTNE REŠITVE

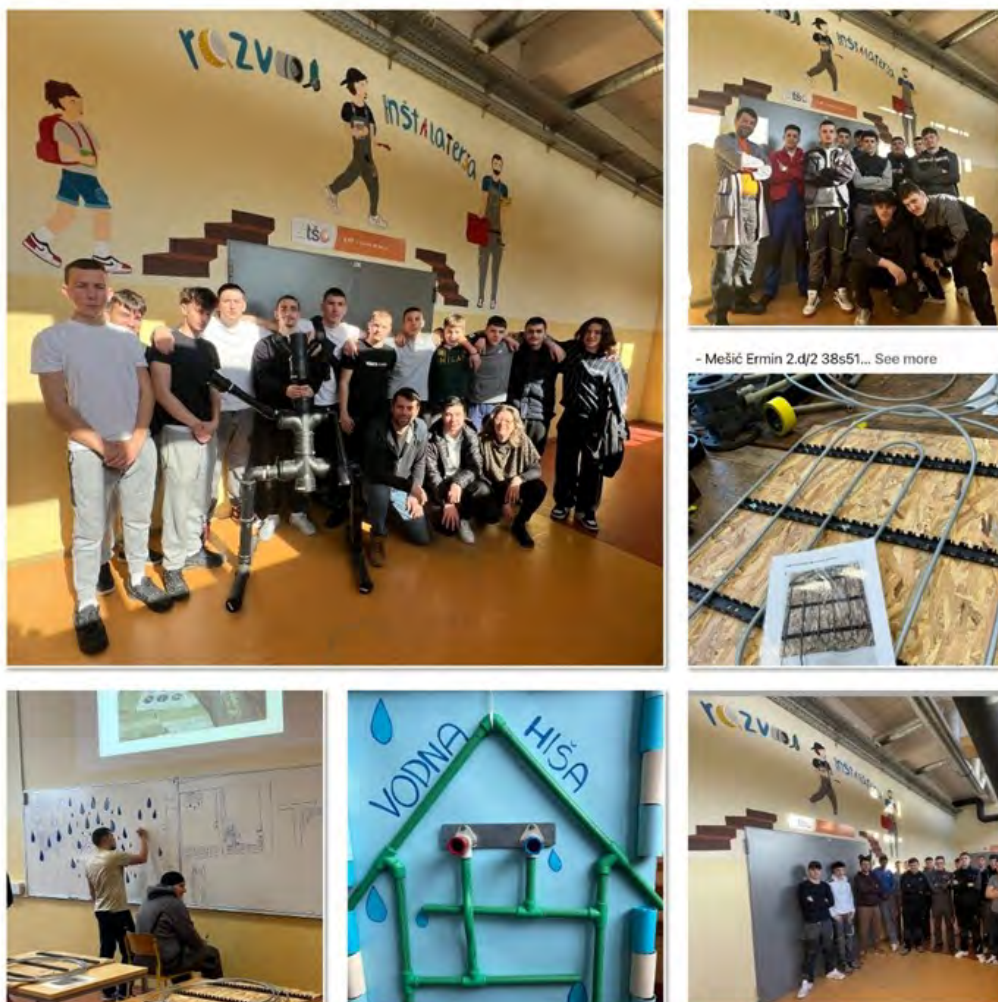
Vsako leto je 11. marca svetovni dan vodovoda. To je dogodek, ki združi znanje, prakso in inovacije. Dijaki programa inštalater strojnih instalacij smo pokazali, kaj znamo – od predstavitev vodovodnih sistemov do praktičnih prikazov.

Posebno vrednost so dodali gosti iz stroke: predstavnici Mariborskega vodovoda sta odprli temo o izzivih ravnanja z odpadnimi vodami, gospod Roman Reberšek iz podjetja Revi pa je predstavil napredne sisteme fitingov za vodovodne in toplovodne napeljave.

Vrhunec je tekmovanje v polaganju stenskega gretja; pri tem odločajo hitrost, natančnost in spretnost, pa tudi malo sreče in trema. Poleg tekmovanja smo pripravili razstavo izdelkov, ki so nastali pri pouku angleščine, matematike in umetnosti – dokaz, da se tehnično znanje odlično povezuje z ustvarjalnostjo.

Tekmovanje je predstavljalo zame zanimiv izziv. Ponosen sem, da sem se že v 1. letniku uvrstil med najboljše tri tekmovalce. Takšni dogodki pokažejo, kako pomembno je znanje povezati s prakso.

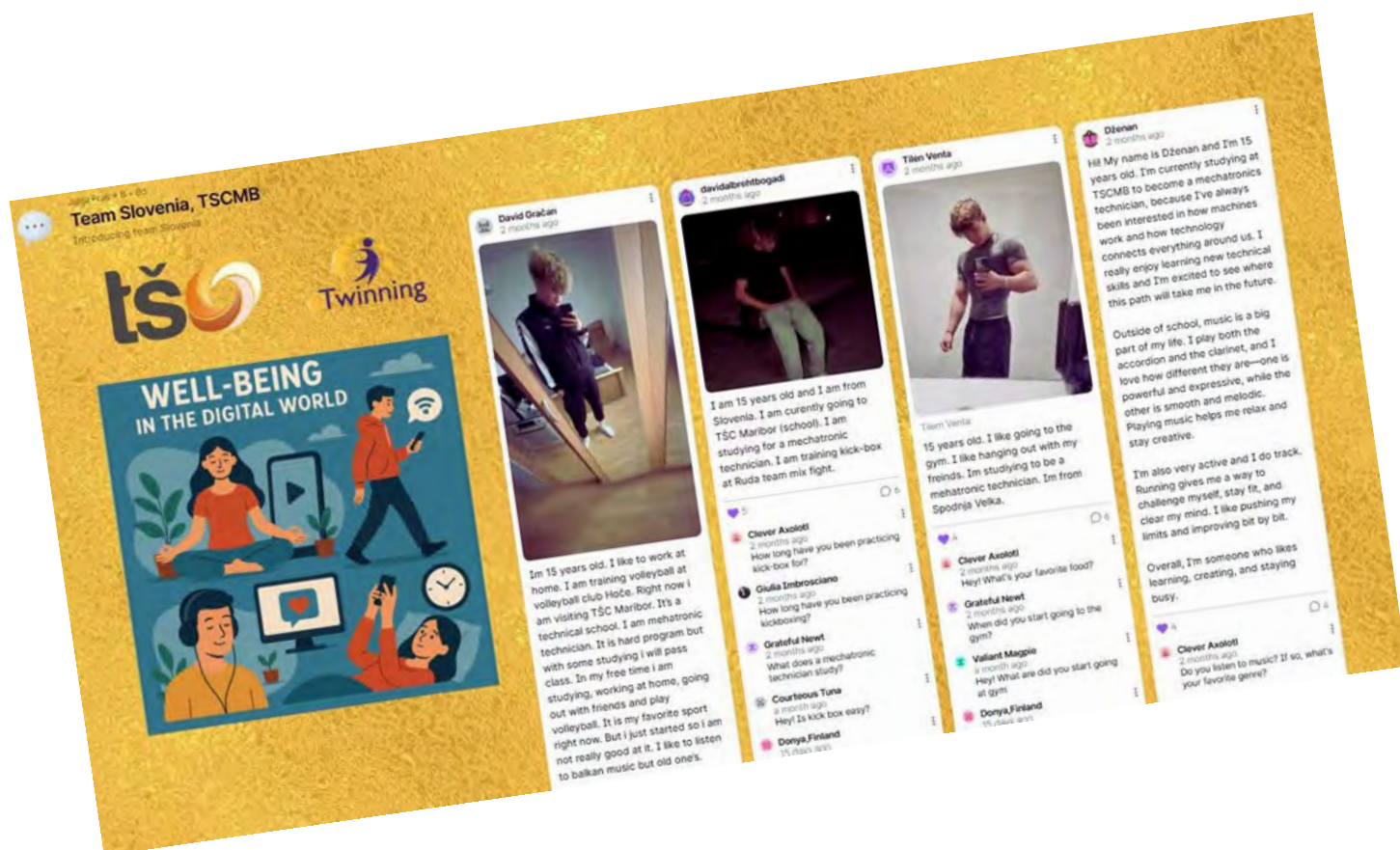
Aid Kovačević, 2. d/2

NAJTI RAVNOVESJE MED DIGITALNIM SVETOM IN DOBRIM POČUTJEM?

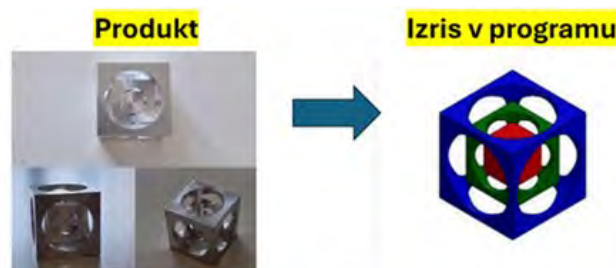
V eTwinning projektu v angleščini preučujemo ravnovesje med dobrim počutjem in digitalnim svetom. Telefoni, družbena omrežja in različne naprave vplivajo na naše zdravje in odnose. Glavni cilj projekta je, da vsak bolje razume, kaj mu prinaša dobro počutje in kako lahko to lažje doseže. Je to manj časa na telefonu? Več druženja s prijatelji? Sprehod v naravo? Vsak ima priložnost odkriti, kaj zanj deluje najbolje. Vsak mesec na platformi eTwinning objavljamo izdelke, gradiva in ugotovitve. Končni izdelek bo priročnik z zbranimi praktični nasveti. Ravnovesje ni samo beseda, ampak nekaj, kar si moramo ustvariti sami.

Dijaki 1. c/1 in Julija Fras, prof.

TEHNIŠKI DAN IN OBISK UČENCEV OŠ TABOR 1

Na TŠC smo 19. novembra gostili učence OŠ Tabor 1 z namenom razkazati šolo in na praktičnem primeru pokazati učni proces. V ta namen smo pripravili projekt »Kocka v kocki«, pri katerem je sodelovalo več predmetnikov: praktični pouk, mehatronika, avtomatizacija in robotika, računalniško podprte tehnologije in 3D risanje-modeliranje z računalnikom (PRM).

Slika 1: »Kocka v kocki« - izdelan produkt in 3D model

Na majhnem in nazornem primeru smo želeli dijakom pokazati, kako je delo med posameznimi predmetniki prepleteno in povezano – npr. izdelati produkt (»kocka v kocki«) in ga nato izrisati v računalniku kot načrt/model.

V ta namen so se aktivno vključili dijaki razreda 1. d/1: Almedin Berbič, Simon Brlan, Anej Kogal, Tim Robič, Lin Oberlajt in Din Pnishi. Pripravili so 3D model v programskem okolju Solidworks in navodila za učence, kako po korakih narisati/modelirati »kocko v kocki«.

Slika 2: Delo v računalniški učilnici s programom Solidworks

Projekta se je udeležilo okrog 100 učencev različnih razredov OŠ Tabor 1, ki so v sproščenem vzdušju v treh izmenah (po 30 učencev na učno uro) navdušeno sodelovali in spoznavali delo v šoli. Svoje izdelke so lahko odnesli domov in verjamemo, da so odšli s pozitivnimi vtisi. Morda se bo kdo od njih odločil nadaljevati svoje šolanje na TŠC-ju.

mag. Vasilije Vasić, mentor

POGOVORI SE Z MENOJ

Evropska unija ne bi mogla delovati brez sporazumevanja, zato je 13 dijakov naše šole osveščalo občane o pomembnosti znanja tujih jezikov na preprost način - s pogovorom. Od tod ime dogodka »Pogovori se z menoj«. Dogodek ob dnevu jezikov je bil 6. 9. 2025 zaradi slabega vremena prestavljen v Europark in prvič vseslovenski, saj smo ga obeležili v 10 slovenskih krajih.

Potem ko so prejeli rumene majice z označenimi jeziki, v katerih se sporazumevajo, sta jih nagovorila Nik Škrlec in vodja Predstavništva Evropske komisije v Sloveniji dr. Jerneja Jug Jerše. Sledilo je skupinsko fotografiranje, nato so se dijaki razkropili in se v različnih jezikih pogovarjali z obiskovalci Europarka.

Z nagovarjanjem občanov so imeli dobre izkušnje, čeprav se nekateri niso želeli fotografirati, gospa z nakupovalnim vozičkom pa je bila vesela, da so jo nagovorili, saj je že po radiu slišala za akcijo Pogovori se z menoj.

Na dogodku so sodelovali dijaki:

2. e/2: Yan Kupa, Dušan Kačavenda, Ajdin Bečirević in Lan Korošec

1. c/1: Curtis Earles, Luka Kolarič, David Tičič in Tai Mohorko

2. a/1: Vita Jelen Knezović, Amalija Kekec Brglez, Lan Kovačič, Evan Tabak in Aljoša Ifko Pinosa.

Suzana Slana, mentorica

OGLED LAMBORGHINIJA IN DUCATIJA TER BOLOGNE

V 2. letniku programa avtoservisni tehnik (PTI) in strojni tehnik (PTI) smo se odpravili na ekskurzijo, ki smo se je veselili že dalj časa. Razburljivi so bili že pogovori o tej temi: kam bomo šli, kaj si bomo ogledali in kaj bomo novega spoznali. Ekskurzija je bila hkrati tudi končni izlet, kar nas je še dodatno razveselilo, saj smo se končno enkrat namenili nekoliko dlje kot pa doslej zgolj v bližnje slovenske kraje.

Na ekskurzijo smo se odpravili v ponedeljek, 17. 11. 2025, zgodnjih jutranjih urah. Nekateri pred dogovorjeno uro zbiranja niso veliko ali sploh nič spali, saj živijo daleč stran od šole ali pa so bili preprosto preveč vznemirjeni zaradi samega potovanja.

Vožnja je bila dolga in obenem tudi utrujajoča, a so bili vsi napori poplačani, ko smo prispeli na naš prvi cilj - to je bila

Lamborghinijeva tovarna v Sant'Agata Bolognese. Tukaj smo se razdelili po skupinah. Nekatere skupine so si ogledale tovarno, medtem ko so si druge skupine ogledovale Lamborghinijev muzej. V njem so bili razstavljeni različni modeli avtomobilov skupaj z informacijskimi ploščami, kjer smo lahko prebrali nekaj zanimivosti o specifičnem modelu. V tovarni nam je prijazna vodička predstavila in opi-

v

sala skoraj celotni proces sestave vozila, kako delo v tovarni poteka in kako avto končno postavijo med dokončane avtomobile na parkirišču za tovarno.

Po opravljeni predstavitvi tovarne je bil na vrsti obisk naše naslednje postojanke, in sicer ogled proizvodnje motociklov Ducati. Tudi tukaj smo si smeli ogledati tovarno in procese izdelave ter njihov impresivni muzej, ki nas je popeljal skozi zgodovino motociklov. Na obeh ogledih smo lahko za spomin na-

redili nekaj fotografij, ki jih prilagam, da si lahko kdorkoli, ki si tega še ni imel možnosti ogledati, predstavlja, kako zanimiva je ta izkušnja.

Za konec smo obiskali še zgodovinsko bogato mestno jedro Bologne, kjer smo imeli tudi nekaj prostega časa, namenjenega za večerjo po izbiri. Potem nas je čakala naporna vožnja domov. V tem času smo imeli vsaj malo možnosti zatisniti oči in si po napornem dnevu odpočiti. Ampak če povem iz svoje izkušnje, je bila tudi naporna vožnja vredna vsega, kar smo si ta dan ogledali. Naš izlet je bil res edinstveno doživetje. Prepričan sem, da bi si ga želel ponoviti vsak od udeležениh dijakov. Zgotovo nam bo ostal v lepem spominu, o katerem bomo radi pripovedovali drugim.

Fotografije in zapis: Dominik Bračko, 2. e/1

OBISK SREDNJE ŠOLE IVANEC NA HRVAŠKEM V OKVIRU PROJEKTA ENERG-UN

29. 9. 2025 smo se dijaki oddelka 3. a/1 iz Tehniškega šolskega centra Maribor in Srednje ekonomske šole in gimnazije Maribor ter pod okriljem Evropskega kulturnega in tehnološkega centra Maribor, so. p. - Centra eksperimentov Maribor udeležili dogodka v okviru projekta ENERGUN (Interreg Slovenija – Hrvaška), ki bo potekal na Srednji šol Ivanec, kjer smo izvedli vrsto izobraževalnih in ustvarjalnih dejavnosti na temo odlaganja elektronskih odpadkov. Dogodek je bil namenjen povezovanju mladih, spodbujanju ustvarjalnosti ter ozaveščanju o pomenu trajnostnega ravnanja z odpadki in varovanja okolja. Dogodek je združil dijake iz Slovenije in Hrvaške ter nam omogočil, da smo skozi praktično delo pridobili nova znanja in izkušnje tudi zunaj klasičnega šolskega okolja.

Ob prihodu sta nas je pričakala prijetno vzdušje in dobro organiziran program. Gostitelji so nas toplo sprejeli, nam predstavili potek dela ter poskrbeli, da smo se počutili dobrodošle in sproščene. S tem so ustvarili spodbudno okolje, v katerem smo se lahko osredotočili na delo, sodelovanje in učenje. Na začetku smo se razdelili v mešane skupine, v katerih so sodelovali slovenski in hrvaški dijaki. Kljub temu da nismo vsi govorili istega jezika, to ni predstavljalo težav, saj smo se brez večjih ovir sporazumevali in si med seboj pomagali. Hitro smo se povezali ter vzpostavili dobro timsko delo. Osrednja tema srečanja je bila ponovna uporaba odpadnih materialov in pravilno ravnanje z elektronskimi odpadki. V skupinah smo izdelovali zapestnice iz odpadnih kablov, pri čemer smo se naučili, kako lahko neuporabni materiali dobijo novo, unikatno vrednost. Ustvarjali smo tudi nakit in oblačila iz CD-jev ter drugih odpadnih materialov, pri čemer smo uporabili svojo domišljijo, ustvarjalnost in občutek za estetiko. Vsak izdelek je bil drugačen in poseben, kar je pokazalo, kako različno lahko posamezniki pristopimo k istemu izzivu.

Zraven ustvarjalnega dela smo snemali tudi video posnetke o pravilnem odlaganju elektronskih naprav, kot so telefoni, računalniki, polnilci in druga elektronska oprema. Skozi ta proces smo se naučili, kako pomembno je, da e-odpadkov ne odlagamo med običajne smeti, temveč jih odnesemo na ustrezna zbirna mesta. Spoznali smo tudi, kakšne negativne posledice ima nepravilno ravnanje z elektronskimi odpadki za okolje in zdravje ljudi. Ves čas dejavnosti so nas spremljali mentorji in

gostitelji, ki so bili izjemno prijazni, potrpežljivi in vedno pripravljeni pomagati. Njihova podpora je prispevala k temu, da je delo potekalo nemoteno in v pozitivnem vzdušju. Spodbujali so nas k sodelovanju, izmenjavi idej ter nas motivirali, da smo dali od sebe najboljše.

Srečanje slovenskih in hrvaških dijakov je bila za nas zelo poučna in hkrati prijetna izkušnja. Zraven novih znanj o recikliranju in pravilnem ravnanju z odpadki smo pridobili tudi dragocene izkušnje pri skupinskem delu in mednarodnem sodelovanju. Spoznali smo nove ljudi, stkali nova poznanstva ter se naučili, kako pomembni so spoštovanje, sodelovanje in odprtost do drugih kultur. Dogodek nam je pokazal, da znanost in ustvarjalnost nista omejeni le na učilnice, temveč ju lahko doživimo tudi na zabaven, praktičen in interaktiven način. Takšni projekti nas bogatijo, širijo naš pogled na svet in nas spodbujajo k odgovornemu ravnanju z okoljem. Srečanje slovenskih in hrvaških dijakov bomo zagotovo ohranili v lepem spominu in želimo si, da bi se podobnih dogodkov lahko udeležili še večkrat.

Alya Poročnik, 3. a/1

STROKOVNA EKSURZIJA V ALPE

Na strokovno ekskurzijo v Alpe smo se odpravili zelo zgodaj zjutraj izpred TŠC Maribor. Večina nas je bila še napol zaspanih, nekateri pa so že takrat dvomili o življenjskih odločitvah. Kljub temu smo se veselili dneva, saj nas je čakal ogled hidroelektrarne in mogočne pregrade Kölnbreinsperre, ki v živo izgleda še bolj impresivna inženirska mojstrovina kot v učbenikih.

Po ogledu hidroelektrarne smo sedli na avtobus, prepričani, da bo zdaj šlo vse po načrtih. Seveda ni. Kmalu po odhodu je avtobus odpovedal – turbinna je rekla ne. V tistem trenutku je strokovna ekskurzija uradno postala tehnična ekskurzija, kar je za dijake tehniške šole skoraj obvezno. Nenadoma smo vsi vedeli, kaj je narobe z avtobusom in kako bi ga popravili, če bi imeli vsaj orodje, dvigalo in malo več volje.

Medtem ko smo čakali nadomestni avtobus, smo približno tri ure hodili peš. Tako smo poleg tehničnega znanja pridobili še kondicijo.

Zaradi zamude si žal nismo mogli ogledati slikovite vasice Heiligenblut. Ko smo se končno zapeljali po znameniti cesti Großglockner Hochalpenstraße, so nas čudoviti razgledi vsaj malo potolažili. Pri ledeniku Pasterze pa se nam je že zelo mudilo, zato je bil ogled v slogu: hitro pogledati, hitro poslikati in hitro naprej.

Na koncu lahko rečemo, da ekskurzija ni bila popolna, je bila pa poučna – če ne drugače, vsaj v tem, da se tehnika rada pokvari ravno takrat, ko to najmanj pričakuješ.

Jakob Lorenčak, 4. c/1

SKUPAJ V SVETU OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE

V okviru sodelovanja z učenci iz Srednje šole Ivanec na Hrvaškem in Srednje ekonomske šole in gimnazije Maribor ter pod okriljem Evropskega kulturnega in tehnološkega centra Maribor, so. p. - Centra eksperimentov Maribor smo doživeli zanimiv in poučen dan, posvečen obnovljivim virom energije. Skupaj smo se odpravili na ogled hidroelektrarne Fala, ene najpomembnejših hidroelektrarn v Sloveniji.

Ob prihodu so nam zavrteli kratek film, v katerem smo izvedeli, kako deluje hidroelektrarna ter kakšen pomen ima za proizvodnjo električne energije in varovanje okolja. Po ogledu filma so nam razkazali poslopje hidroelektrarne. Vodnik nam je razložil delovanje turbin, generatorjev in drugih pomembnih delov elektrarne, kar je bilo zelo zanimivo, saj smo lahko vse videli tudi v živo.

Po končanem ogledu smo se vrnili v Center eksperimentov Maribor. Po malici smo prisluhnili predavanju o vetrni in sončni energiji. Spoznali smo, kako pomembni so ti obnovljivi viri za prihodnost in kako jih lahko uporabljamo na okolju prijazen način.

Ob tem smo se pogovorili tudi o povezavi obnovljivih virov energije s stroko mehatronike. V mehatroniki se znanje strojništva, elektrotehnike in računalništva povezuje pri razvoju sodob-

nih naprav in sistemov. Obnovljive vire energije uporabljamo pri načrtovanju in upravljanju vetrnih in sončnih elektrarn ter avtomatiziranih sistemov za učinkovito pretvorbo in shranjevanje energije. Mehatroniki sodelujemo pri razvoju krmilnih sistemov, senzorjev in pogonov, ki omogočajo zanesljivo in varno delovanje teh naprav.

Za konec smo se udeležili še praktične delavnice. Iz lego kock smo izdelali vetrnico, s katero smo na zabaven način preverili svoje znanje in ustvarjalnost. Delavnica je bila zelo zanimiva in nam je omogočila povezovanje teorije s prakso. Dan je bil zelo poučen in prijeten. Poleg tega, da smo pridobili veliko novega znanja o obnovljivih virih energije in njihovi uporabi v mehatroniki, smo se družili tudi z vrstniki s Hrvaške ter z Ekonomske šole in gimnazije Maribor in ustvarili lepe spomine, ki jih bomo še dolgo ohranili.

Anej Cmager, 2. c/1

PREDSTAVITEV ŠOLE OB 35-LETNICI PODJETJA SPEKTER d. o. o.

Ob 35-letnici delovanja podjetja Spekter d. o. o., dolgoletnega dobavitelja ličarskega materiala in partnerja Tehniškega šolskega centra Maribor, sva se z dijakinjo Katarino Sevšek, ki je končala program avtokaroserist in nadaljuje izobraževanje za avtoservisnega tehnika, udeležila njihovega jubilejnega dogodka.

Na dogodku sva obiskovalcem predstavila šolski projekt obnove motornega kolesa Suzuki RM 250, ki so ga dijaki obnovili v okviru krožka Avto-moto šport TŠC. Motor je bil razstavljen kot primer uspešnega sodelovanja med šolo, dijaki in gospodarstvom ter je pritegnil veliko pozornosti obiskovalcev.

Poleg tega sva predstavljala tudi novost v avtoličarski stroki – virtualno barvanje SagolaSPRAY™ Virtual Reality for Spray Painting Training. Gre za sodoben učni pripomoček, ki s pomočjo navidezne resničnosti omogoča varno in okolju prijazno usposabljanje bodočih avtoličarjev. Obiskovalci

so imeli možnost preizkusiti sistem in se tudi sami prepričati, kako realistična je izkušnja virtualnega barvanja.

Dogodek je bil priložnost za krepitev sodelovanja med našo šolo in omenjenim podjetjem, pa tudi za predstavitev sodobnih pristopov k poučevanju v tehničnih poklicih. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo podjetju Spekter d. o. o. za povabilo, dolgoletno sodelovanje ter podporo pri razvoju sodobnih učnih metod in projektov na področju avtoličarske stroke.

Dušan Merklin, učitelj praktičnega pouka

ŠPORTNA VZGOJA – VEČ KOT LE GIBANJE

Pouk športne vzgoje ni le čas za športne aktivnosti, temveč priložnost za razvijanje zdravega življenjskega sloga, timskega duha in osebnostne rasti. V sodobnem kurikulumu je športna vzgoja prilagodljiva posameznikom, zato mladim omogočamo spoznavanje različnih športnih panog, razvijanje motoričnih spretnosti ter razumevanje pomembnosti visoko intenzivne športne obremenitve, vztrajnosti in sodelovanja.

Naš program vključuje širok spekter aktivnosti – od obveznih športov, kot so gimnastika, ples, košarka, nogomet, atletika, rokomet, odbojka in osnovna kondicijska priprava, do izbirnih, kot so badminton, namizni tenis in elementi borilnih veščin. V prvem delu blok ure se ukvarjamo z obveznimi vsebinami, v drugem pa si lahko dijakinje in dijaki izberejo svoje najljubše aktivnosti v okviru prostorskih in materialnih pogojev, ki jih imamo. Letos smo pouk obogatili z elementi samoobrambe ter s testiranjem telesne pripravljenosti v okviru projekta **Zmigaj (Slofit)**, ki dijakom omogoča vpogled v njihovo telesno zmogljivost in je namenjen dodatnemu aktivnemu vključevanju mladih v gibanje in šport. Njegov glavni cilj je ozaveščanje o pomembnosti redne telesne dejavnosti, spremljanje telesne pripravljenosti in razvoj veščin, ki jih bodo dijaki potrebovali skozi življenje. Ključno vlogo pri tem ima sistem **Slofit**, ki omogoča meritve telesne zmogljivosti. S pomočjo teh podatkov učitelji pripravimo personalizirane vadbene programe. Te vadbe vključujejo tudi **samooblikovalne vadbene enote**, ki jih dijaki skupaj s profesorji načrtujejo in izvajajo, kar spodbuja njihovo ustvarjalnost in odgovornost.

Projekt Zmigaj povezuje tudi šolsko skupnost, saj organiziramo **vadbe za zaposlene**, kjer skupaj spodbujamo kulturo gibanja in ozaveščamo o pomembnosti zdravega življenjskega sloga.

Letos se je naša šola že udeleževala na nogometnem, košarkarskem in nogometnem tekmovanju. Na državnem prvenstvu v gorskem teku nas je zastopal izredno nadarjen slovenski tekač **Lukas Dovnik** in postal državni šolski prvak. Tian Zupančič nas je zastopal na državnem šolskem prvenstvu v plavanju.

Aktiv športne vzgoje

ERASMUS+ KA1: Mobilnosti dijakov in zaposlenih

Erasmus+ projekt mobilnosti, ki ga vodi TŠC Maribor, dijakom in zaposlenim odpira številne priložnosti za osebni, strokovni ter kulturni razvoj. V šolskem letu 2024/2025 je na mobilnosti sodelovalo 40 dijakov, ki so tritedensko praktično usposabljanje opravili na Malti, v Litvi, Italiji in Nemčiji. Njihove izkušnje potrjujejo, da so takšne priložnosti pomemben korak pri dozorevanju mladih ter pri njihovi pripravi na prihodnje karijerne izzive.

Tudi v tekočem šolskem letu se projekt nadaljuje, mobilnosti pa bodo ponovno izvedene v štirih dr-

žavah: Nemčiji, Italiji, Litvi in Malti, prvič pa tudi na Kreti. Tritedensko usposabljanje pri delodajalcih v tujini dijakom omogoča, da spoznajo različne delovne procese, se prilagodijo novim delovnim okoljem in preverijo, kako se teoretično znanje učinkovito uporabi v praksi. Ob tem razvijajo timsko delo, sposobnost reševanja problemov ter samozavest pri soočanju z izzivi v nepoznanem okolju. Mobilnosti jim hkrati širijo obzorja, krepijo jezikovne kompetence ter spodbujajo samostojnost in odgovornost.

Posebna vrednost Erasmus+ projektov je, da niso namenjeni le dijakom, temveč tudi zaposlenim. V letošnjem letu bodo imeli učitelji, mentorji in drugi strokovni sodelavci iz vseh petih šol, vključenih v konzorcij, možnost vključitve v mobilnosti. To jim omogoča strokovno izpopolnjevanje, izmenjavo dobrih praks in krepitev

mednarodnega sodelovanja. S stikom z evropskimi partnerji pridobivajo sveže ideje in pristope, ki jih lahko prenašajo v svoje delo ter s tem dodatno bogatijo izobraževalni proces doma.

Poleg strokovne dimenzije so mobilnosti tudi dragocena kulturna izkušnja. Udeleženci se srečujejo z različnimi kulturami, spoznavajo lokalne običaje, obiščejo znamenitosti in tkejo nova prijateljstva. Izkušnja bivanja v tujini krepí razumevanje raznolikosti, odprtost za medkulturni dialog in prispeva k oblikovanju strpnih, globalno usmerjenih posameznikov.

Erasmus+ projekt mobilnosti Konzorcija TŠC Maribor tako predstavlja pomembno povezavo med izobraževanjem in poklicnim svetom. Udeleženci pridobijo strokovne kompetence in hkrati življenjske izkušnje, ki jih oblikujejo v odgovorne, samostojne in kompetentne posameznike. To povečuje njihovo konkurenčnost na trgu dela ter jim odpira vrata v mednarodno okolje. S podporo programa Erasmus+ bodo dijaki in zaposleni Konzorcija TŠC Maribor tudi v prihodnje gradili mostove znanja, prijateljstva in sodelovanja ter s tem bogatili sebe in skupnost, v kateri delujejo.

Aleš Smole, koordinator projekta

ERASMUS+ KA2 WATERWISE

Na TŠC Maribor smo 13. januarja 2026 na diseminacijskem dogodku predstavili rezultate Erasmus+ projekta WaterWise (KA2 – manjša sodelovalna partnerstva), 24-mesečnega mednarodnega projekta v vrednosti 60.000 €, ki je potekal v sodelovanju s partnersko Pomorsko-tehniško šolo Dubrovnik. Projekt je usmerjen v razvoj sodobnih učnih rešitev na področju pametnega namakanja, avtomatizacije in trajnostne rabe vode. Dijakom približuje aktualne vsebine s področja senzorike, krmiljenja, programiranja in digitalnega nadzora ter omogoča učenje skozi praktično delo na realnem sistemu. Pomemben del projekta je bilo tudi usposabljanje učiteljev, da lahko nove tehnologije in vsebine učinkovito vključujejo v pouk.

Rezultati projekta

V okviru WaterWise so nastali konkretni in uporabni rezultati, ki bodo dolgoročno vključeni v učni proces:

- modularni učni program s sodobnimi vsebinami za področje pametnega namakanja in avtomatizacije,
- didaktični prototip avtomatiziranega namakalnega sistema kot učni model za praktično usposabljanje,
- učni materiali in navodila za izvedbo vaj in uporabo prototipa pri pouku,
- recenziran e-učbenik in digitalna podpora za pouk ter samostojno učenje,
- spletna predstavitev projekta in odprta dostopnost gradiv za širšo uporabo.

E-učbenik, ostala gradiva in kvizi, pripravljeni v treh jezikih (slovenščina, angleščina, hrvaščina), so objavljeni na spletni strani: <https://www.ka2-waterwise.eu/sl>.

DISEMINACIJA IN ODZIVI

Dogodka se je udeležilo približno 70 gostov, med njimi učitelji mehatronike iz različnih slovenskih šol, dijaki, ključni deležniki in partnerji iz tujine. Uvodoma je zbrane pozdravil direktor TŠC Maribor Aleš Smole, koordinator projekta Mitja Draškovič pa je predstavil cilje, potek in rezultate projekta ter poudaril, da so razvite rešitve neposredno prenosljive v pouk in trajnostno uporabne tudi po zaključku projekta.

Sledila je predstavitev mag. Marjana Bezjaka, ki je prikazal način uporabe rezultatov ter vodil praktične delavnice. Projekt so podprli tudi ključni deležniki (med drugim mag. Aleš Osrajnik, Biserka Donik in mag. Stanka Magister), strokovno pa sta ga dodatno okrepili recenzija e-učbenika (doc. dr. Vesna Zupanc) ter usmeritve v začetnih fazah (dr. Boštjan Naglič).

SODELUJOČI V PROJEKTU

V projekt so bili aktivno vključeni dijaki programa tehnik mehatronike (3. c/1 in 3. d/1): Anej Ačko, Filip Kalan, Miha Brumec, Timotej Anton Radanović, Ernad Mamić in Matija Kaučič, in dijaki 4. c/1.

Pri projektu so sodelovali učitelji TŠC Maribor in učitelji partnerske Pomorsko-tehniške šole Dubrovnik. Ožjo projektno ekipo so sestavljali Mitja Draškovič, avtor in koordinator projekta, mag. Marjan Bezjak, vodja strokovnega dela na projektu, ter Živa Brumec Zadravec, koordinatorica za komunikacijo in diseminacijo. Zahvala gre tudi vsem zaposlenim, ki so kakor koli sodelovali pri izvedbi aktivnosti ter s svojim prispevkom pomembno pripomogli k uspešni izvedbi projekta.

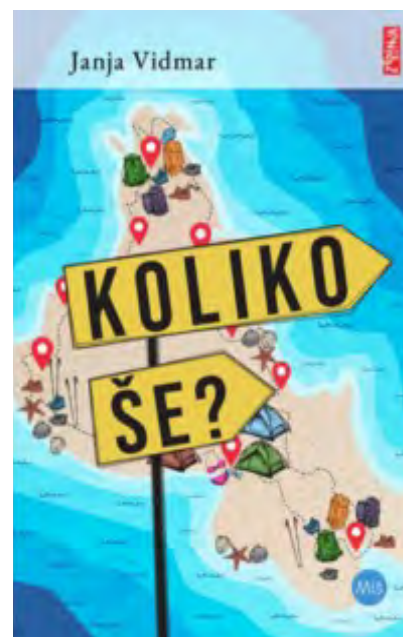
Živa Brumec Zadravec, koordinatorica za komunikacijo in diseminacijo projekta

RASTEM S KNJIGO 2024/2025

Tudi v šolskem letu 2025/2026 smo se na TŠC Maribor pridružili nacionalnemu projektu Rastem s knjigo, ki spodbuja bralno kulturo in mlade povezuje s kakovostno sodobno slovensko književnostjo. Letos so dijaki 1. letnika prejeli mladinsko delo Janje Vidmar *Koliko še?*, ki na neposreden način odpira temi, kot sta medvrstniški odnosi in osebne stiske mladih.

V sklopu interesnih dejavnosti smo dijakom najprej predstavili projekt, avtorico ter osrednja vprašanja, ki jih odpira knjiga. Sledil je pogovor, v katerem so dijaki delili svoje misli o pritiskih, s katerimi se srečujejo, ter o različnih oblikah podpore, ki jih mladi lahko poiščejo. Knjiga nagovarja z realistično pripovedjo in izpostavljenimi dilemami, ki so na mnogih ravneh blizu njihovemu vsakdanu.

Pomemben del projekta je bil tudi obisk Mariborske knjižnice. Tam so dijaki spoznali delovanje splošne knjižnice, njene številne storitve ter možnosti, ki jih ponuja mladim

bralcem. Knjižničarka Sandra Jesenek jim je predstavila projekt Rastem s knjigo z vidika nacionalnega sistema, razložila načine iskanja gradiva, ravnanje s CO-BISS+ ter uporabo elektronskih virov in baz podatkov. Mnogi dijaki so bili presenečeni, koliko uporabnih informacij in digitalnih orodij se skriva za knjižničnimi policami.

Letošnja izvedba projekta je znova pokazala, kako pomembno je mladim ponuditi prostor za branje, razmišljanje in pogovor. Z zgodbo

Koliko še? ter obiskom knjižnice so dijaki pridobili znanje, ki presega šolske klopi, hkrati pa okrepili svojo bralno samozavest in radovednost.

Živa Zadravec Brumec, knjižničarka

IZKUŠNJA DELA Z DIJAKI IZ RAZLIČNIH KULTURNIH OKOLIJ

Med oktobrom in decembrom v šolskem letu 2025/2026 sem s petimi dijaki TŠC Maribor izvedla 120 ur intenzivnega jezikovnega tečaja za tujce. Osrednja cilja sta bila razvoj jezikovnih zmožnosti ter lažje vključevanje dijakov v šolsko in širše družbeno okolje. Ob učenju jezika so ure hkrati predstavljale priložnost za spoznavanje življenjskih zgodb mladih, ki so se morali že zgodaj soočiti s številnimi preizkušnjami. Pouk se je tako razvil v prostor medsebojnega razumevanja, zaupanja in osebne rasti, kar je pomembno prispevalo k pozitivnemu in spodbudnemu vzdušju.

Stefan Rakič je v Sloveniji približno pol leta. Je izrazito športno aktiven dijak, saj trenira rokomet ter igra nogomet in košarko, zanimajo pa ga tudi motorji. V družini pogosto skrbi za mlajšega brata, kar kaže na njegovo zrelost in čut za odgovornost. Izstopa kot srčen, vedoželjen dijak z izrazitim smislom za humor.

Stefan Čekič v Sloveniji prav tako prebiva približno pol leta. Prosti čas najraje preživlja v fitnesu ali ob igranju računalniških igrice, doma v Srbiji pa ima skuter. Je miren in zadržan dijak, izraža se premišljeno in pri delu vztrajno napreduje ter kaže veliko notranjo disciplino.

Nikola Jović je v Sloveniji leto in pol. V prostem času se najraje posveča računalniškim igricam, zase pa v šali pove, da lahko spi tudi do petnajst ur v enem kosu. Kljub mladosti je že stric, kar dojema kot pomembno osebno vlogo, s svojo sproščenostjo pa pogosto prispeva k prijetnemu vzdušju pri pouku.

Dijaki pri učenju slovenščine

Gasan Gasanov je v Sloveniji približno eno leto. Prosti čas namenja fitnesu, sprehodom ali igranju računalniških igr. Močno je povezan z družinsko tradicijo, kar se kaže tudi v njegovem imenu, podedovanem po pradedku. Posebno skrb namenja ohranjanju stika z maternim jezikom, saj bere knjige v cirilici, v razredu pa deluje kot zrel in razmišljujoč dijak.

Maksym Zentsov prihaja iz Ukrajine, kjer je šolski sistem strukturiran drugače kot pri nas. Že v osnovni šoli je največ zanimanja kazal za geografijo in zgodovino, ki ostajata njegovi osrednji področji zanimanja tudi danes. V domovini je treniral plavanje, trenutno pa obiskuje fitnes. Pri pouku se kaže kot razgledan, radoveden in visoko motiviran dijak.

Izkušnja intenzivnega jezikovnega tečaja je znova potrdila, da je učenje jezika tesno povezano z vprašanji inkluzije, sprejetosti in razumevanja drugačnosti. Dijakom tujcem omogoča aktivnejše vključevanje v šolsko skupnost ter krepitev samozavesti in občutka pripadnosti, zato je sistematična in strokovna podpora na tem področju ključnega pomena za ustvarjanje odprtega in spodbudnega učnega okolja.

Eva Kurnik, izvajalka tečaja slovenščine za tujce

Nejc Fric, 2. b/1

SRČNOST, SOLIDARNOST IN ŠPORTNI DUH NA MATP REGIJSKIH OLIMPIJSKIH IGRAH

Varstveno-delovni center POLŽ Maribor je 18. aprila 2025 na naši šoli gostil najštevilčnejše MATP regijske olimpijske igre doslej. Na dogodku je sodelovalo več kot 100 tekmovalcev iz mariborsko-pomurske regije, ki so skupaj ustvarili pravo športno praznovanje. Dijaki naše šole so se izkazali kot srčni in predani prostovoljci ter s svojo energijo, pozitivnim odnosom in z nesebično pomočjo pomembno prispevali k uspešni izvedbi iger. Sodelovanje je bilo polno navdiha, športnega duha in toplih, nepozabnih trenutkov.

Po dogodku je naše dijake pohvalila tudi direktorica VDC POLŽ, ga. Jasmina Breznik: *»Dijaki TŠC so s svojim zgledom dokazali, da solidarnost, srčnost in medsebojna pomoč še vedno živijo med mladimi. Ponosni smo, da ste bili del naše ekipe pri organizaciji MATP iger. Iskrena hvala in z veseljem še kdaj sodelujemo z vami.«*

Koordinatorici prostovoljstva: Julija Fras in Anka Jemenšek

Udeleženci iger z Ilko Štuhec

KRVODAJALSTVO

Na naši šoli že vrsto let skrbimo tudi za humanitarnost, zato se vsako leto udeležujemo krvodajalskih akcij za dijake in tudi za zaposlene na TŠC.

Sodelujemo z Rdečim križem Slovenije, Območnim Združenjem Maribor, ki rezervira za našo šolo dva termina v mesecu oktobru in februarju. Polnoletni dijaki so tako v Centru za transfuzijsko medicino UKC že darovali kri 1. 10. 2025, naslednji termin pa bo 12. 2. 2026.

Enkrat letno pridejo k nam tudi študentje Medicinske fakultete Maribor, da polnoletnim dijakom predstavijo potek in pomen darovanja krvi.

Dijaki, ki prvič darujejo kri, dobijo plaketo z zahvalo za človekoljuben in solidaren odnos do ljudi, hkrati pa so vpisani v njihovo bazo podatkov. Po potrebi jih kličejo za darovanje krvi tudi kasneje, ko niso več dijaki naše šole. Namen naše dejavnosti je namreč, da se čim več ljudi osvešča o pomenu in potrebi te dragocene tekočine, ki rešuje življenja.

Viktorija Šijanec, prof. in mentorica

BREZ ATLETIKE NE GRE!

Prosim, da se nam na kratko predstaviš in poveš, kaj treniraš.

Sem Lukas Dovnik, dijak 2. c/2, in treniram atletiko, predvsem srednje proge (800 m in 1500 m) na atletski stezi. Sedaj tekmujem za AK Poljane, pred tem pa sem bil član AD Štajerska.

Kdaj pa si se začel ukvarjati z atletiko?

Trenirati sem začel pri devetih letih, in sicer je bila moja prva tekma v Ormožu - tek na 300 m, kje sem z zmago že opozoril nase. Veselje do tega športa sem pridobil, in morda tudi podedoval, od svojega očeta, ki je bil tudi sam uspešen športnik.

S katerimi uspehi se lahko pohvališ?

V dosednji karieri sem dosegel 43 medalj z državnih prvenstev v atletiki in gorskem teku. Postavil sem tudi tri državne rekorde posamezno in dva ekipno v štafeti. Ponosen sem na to, da sem dosegel 9 državnih naslovov v devetih različnih disciplinah v eni sezoni. Razveselil sem se tudi 3. mesta na največji mednarodni tekmi na Slovaškem za pionirje U16.

Ponosni smo, ker si zastopal tudi našo šolo ...

Res je, ta uspeh mi prav tako veliko pomeni. Na Prvenstvu Slovenije v gorskem teku za osnovne in srednje šole sem 25. septembra lani postal državni šolski prvak. Progo v okolici Smlednika sem pretekel v 7 min in 21 sekundah, kar je bilo dovolj za zmago.

Ali kdaj redni treningi vplivajo na tvoj uspeh v šoli ali prosti čas? Kako ga preživljaš?

V šoli nimam nobenih problemov, saj sem kljub vsakodnevnim treningom zelo uspešen. Moja športna dejavnost ne vpliva na moj prosti čas, saj ga imam vedno dovolj in ga najraje posvetim delu v domači delavnici.

Ali si kdaj izgubil motivacijo?

Vmes so bili tudi trenutki, ko sem hotel odnehati in »šprintarice« postavit v kot, ampak po prespani noči ni bilo dvoma: gremo naprej.

Kakšni so tvoji cilji za prihodnost?

Moj največji cilj letos je doseči normo za evropsko prvenstvo U18, ki bo potekalo v Italiji. Zelo se bom potrudil, da mi uspe.

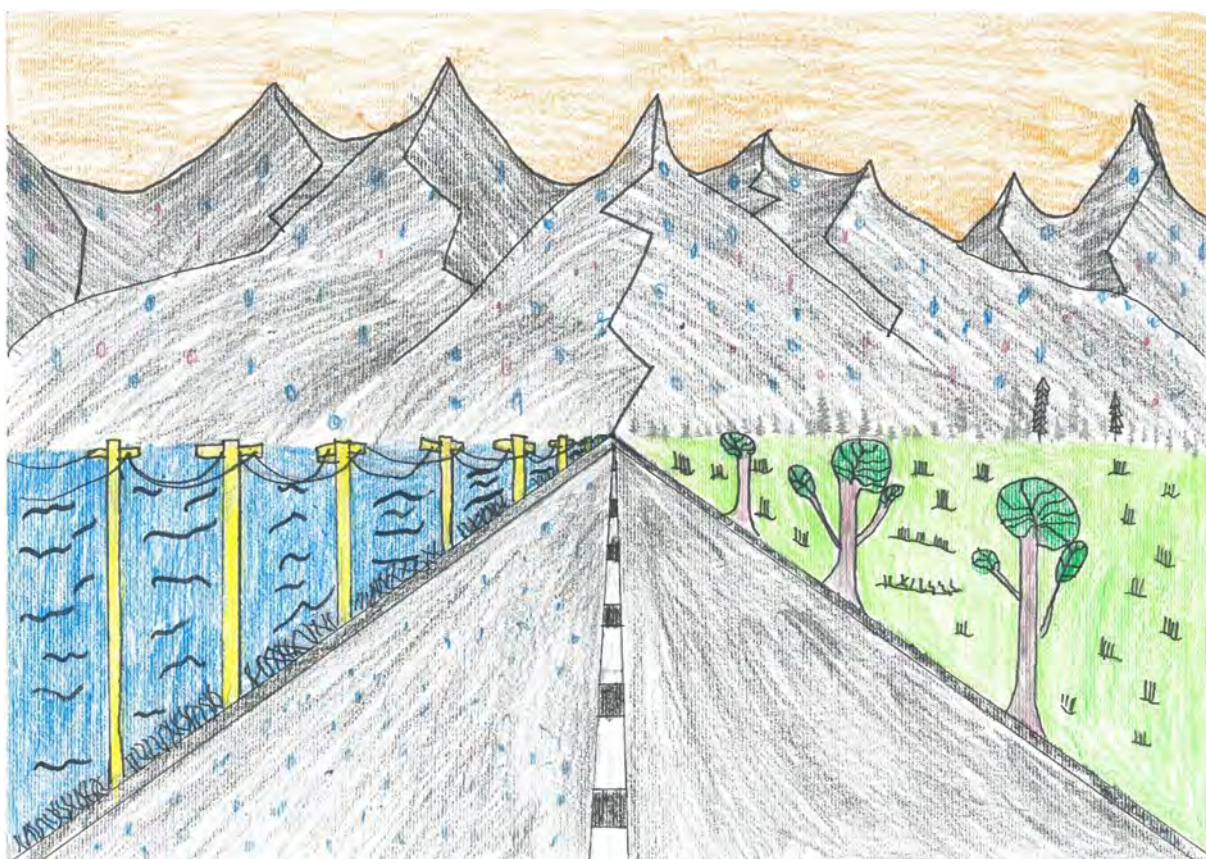
*Intervjuvanec Lukas Dovnik (2. c/1)
in spraševalec Lin Bezjak (2. c/1)*

Verjamem, da ti bo uspelo, in hvala, da si bil pripravljen sodelovati v intervjuju.

TŠC – MOJA PRAVA IZBIRA

Že od malega so me zelo zanimali avtomobili in njihovo delovanje. Ko sem končal osnovno šolo, sploh nisem razmišljal, ampak sem se takoj vpisal na Tehniški šolski center Maribor v poklicni program avtoserviser. Informativni dnevi so me navdušili in mi ponudili dovolj potrebnih informacij o šoli. Ko sem prvi dan vstopil v novo šolo, sem vedel, da je to prava izbira zame. Zdaj sem v 3. letniku in ob polletju odhajamo na PUD do konca maja. Zelo sem zadovoljen z znanjem, ki sem ga pridobil, tudi praktični pouk je zelo zanimiv. Odločil sem se, da se bom vpisal v poklicno-tehniški program, ki ga pogovorno imenujemo plus 2. Potem se bom zaposlil v delavnici, kjer zdaj opravljam prakso, čez čas pa odprl svoje podjetje, pri čemer me podpira družina.

Nejc Božnik, 3. b/2

Stiven Jelenko, 1. e/1

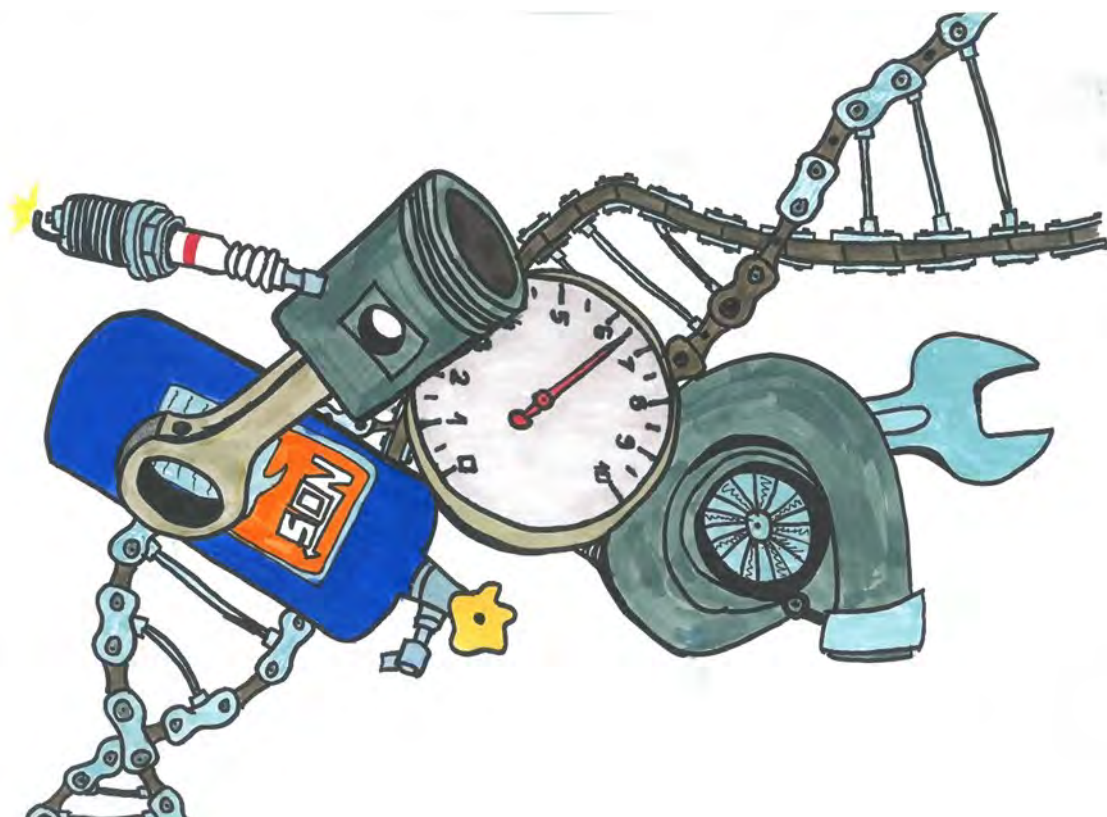
PO OČETOVIH SLEDEH

Že kot majhnega fanta me je zanimalo delovanje motorjev in strojev, pa tudi vožnja z motorji. Doma sem imel kros motor, s katerim sem se zelo rad vozil.

Kljub temu sem se sprva vpisal na Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo, kar se je izkazalo za veliko napako. Po prvem tednu srednje šole sem namreč začutil, da ta šola ni zame. Hotel sem se prepričati, da mi bo izbrani poklic sčasoma postal všeč, a se enostavno nisem mogel sprijazniti z izbiro. Po temeljitnem razmisleku, pri katerem sem poslušal tudi nasvete družine, sem se odločil, da se prepišem na TŠC Maribor. V prostem času me zelo zanima predelovanje in popravljanje skuterjev, tako svojega kot tujih. Začutil sem pravo strast do tega početja in sem srečen, da sem se prepisal v program strojni tehnik. Tudi moj oče je obiskoval to šolo in je zadovoljen, da se zgledujem po njem.

TŠC ti prinese dosti splošnega znanja, ki mi bo koristilo v poklicni karieri. Menim, da je vredno, da šolo obiščete na informativnem dnevu, saj bo vaša odločitev lažja.

Anei Ponudič, 1. a/1

Tim Domen Golob, 2. b/1

ZAKAJ SEM SE VPISAL NA TŠC?

Osmi razred v Srbiji se je začel zelo dinamično: s prvimi ocenami konec septembra in kasneje z lovljenjem čim boljših rezultatov. Takrat sem že načrtoval, v katero srednjo šolo se bom vpisal, kateri program bom izbral in celo kako se bom pripravljaj na sprejemni izpit. A seveda nič ni tako preprosto dosegljivo! Zgodila se je velika nesreča v Novem Sadu, kjer je nadstrešnica vzela življenja 14 ljudi. To je sprožilo različna dogajanja po vsej Srbiji – od protestov pa do kasnejše prekinitve pouka. Takrat sta moja starša spoznala, da se šolski sistem v Srbiji podira in da vse, za kar sem mislil, da je zagotovljeno, dejansko propada. In potem pridejo vprašanja: »Kaj zdaj? Kje naj starši sploh začnejo iskati možnosti za vpis v srednjo šolo in kako rešiti vse druge težave?«

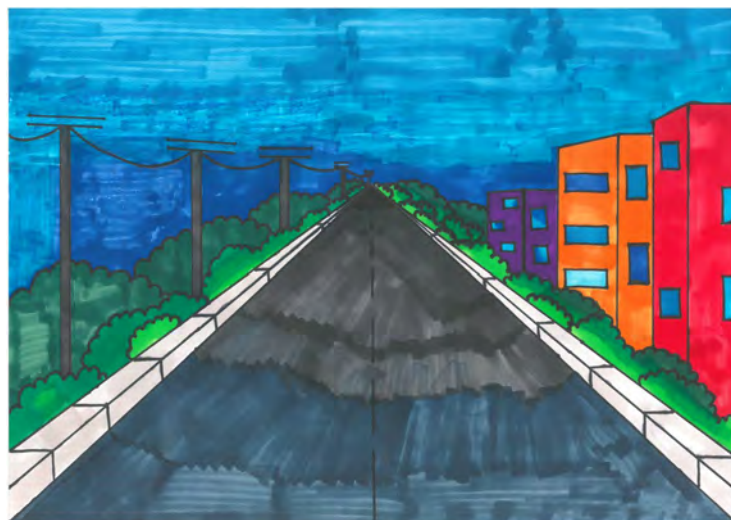
Na srečo je oče delal v tujini in je imel prijatelje, ki so zaključili prav TŠC, in je tako prišel do informacij o vpisu. Seveda ni bilo lahko – veliko je bilo treba urediti tako v Srbiji kot v Sloveniji, vendar smo vse uspešno rešili. Februarja smo obiskali šolo, kasneje pa še večkrat prinesli dokumente, a se mi je še vedno zdelo skoraj neresnično, da bom res obiskoval šolo v Sloveniji.

Čas tako med šolo kot med poletnimi počitnicami sem izkoristil, kolikor sem le lahko. Lahko rečem, da ni enostavno kar naenkrat spremeniti okolja, v katerem živiš (ne glede na to, koliko časa imaš za pripravo) in da stvari v življenju nikoli niso tako dosegljive, kot se nam zdijo – a prav to je čar življenja. Takrat začnemo ceniti tisto, za kar se trudimo.

Ko sem prišel v Slovenijo, sem se počutil zelo čudno, verjetno zaradi novega okolja. Občutek je bil nekako »prijetno-nenavaden«, kot da me nekaj vleče, da moram biti v Sloveniji. Ne morem reči, da je bilo lahko in da ni bilo strahu, vendar sem vse to prebrodil s pomočjo svoje družine. Ko sem začel obiskovati TŠC, sem videl, da sprememba sploh ni tako velika, saj me je skoraj vse spominjalo na Beograd. Res je, da je Maribor mirnejši in manjši, vendar me navdaja s prijetnimi občutki. Tudi moji novi sošolci me spominjajo na moje stare prijatelje. Tako lahko rečem, da sem se na začetku počutil, kot da sem ostal v osnovni šoli in v svojem starem kraju.

Zato lahko rečem, da je bila pot – od trenutka, ko sem izvedel, da bom šel na TŠC do dejanskega prvega dne v šoli – veliko bolj zanimiva, kot bi bila, če bi ostal v Srbiji.

Stefan Rakić, 1. a/1

Katarina Sevšek, 1. e/1

KOŠARKAR NAJ BOM

Med moje najljubše spomine sodijo turnirji v Sarajevu in Poreču ter posebna izkušnja snemanja reklame z Luko Dončičem.

Nejc Šauperl, 1. b/1

DEDEK, MOJ VZORNIK

Moj vzornik je dedek, saj je dosti preživel in prestal veliko težav. Njegova življenjska zgodba je žalostna, a je ne bom podrobneje opisal, kajti vse slabo naj ostane v preteklosti, kot pravi sam. Povem pa lahko, da je pri šestih letih, ko je postal šoloobvezen, bolj malo hodil v šolo, ker je moral doma veliko pomagati. Kasneje je doživel prometno nesrečo, ko se je vozil s kolesom, prestal operacije srca, vložil v hišo leta dela, skrbi, truda, solz, pa tudi sreče in ponosa. In zato je moj vzornik. Naučil me je marsikaj pomembnega za življenje, me vzel po svoje okrilje pri delu in na nek način prevzel vlogo očeta, ki sem ga izgubil.

Dejan Pintar, 1. d/1

MOJ POKLIC JE POKLIC PRIHODNOSTI

Po poklicu sem inštalater strojnih inštalacij in menim, da bomo imeli na tem področju v prihodnosti veliko dela. Današnji svet se veliko naslanja na umetno inteligenco, vendar zaradi nje moj poklic ne bo izumrl. Noben robot/nobena naprava, ki bo obstajal/obstajala v prihodnje, ne bo mogel/mogla zamenjati mojega poklica. Ta je namreč povezan z veliko fizičnega dela, pa tudi strokovnega znanja za izvajanje meritev tlaka, razdalje in stopinj, pri tem pa so potrebne tudi ročne spretnosti.

Menim, da bo v prihodnosti vedno večje povpraševanje po inštalaterjih zaradi naraščanja populacije. V medijih sem zasledil, da v vesolju rabijo samo pet poklicev: strojnika, zdravnika, astronava, biologa in kemika. Vse ostalo bo najverjetneje počela umetna inteligenca (UI).

V prihodnjih letih bo vse več ljudi izgubilo službo, zato bo verjetno veliko »vojn« za preživetje, delo, hrano in vodo. Inštalaterja ali strojnika pa bodo potrebovali vsi, saj ta poklic omogoča uresničevanje naših potreb po umivanju, kuhanju, ogrevanju stanovanj in hiš, pa tudi uživanje v zunanjih bazenih, namakanje vrtov ... Vse, kar počnemo, se torej povezuje z vodovodom, različnimi napeljavami ali s kanalizacijo. Da svet funkcionira, so in bodo potrebni ljudje, ki so usposobljeni za inštalaterska dela. Kot inštalater in bodoči strojni tehnik, saj sem izbral nadaljnje poklicno-tehniško izobraževanje (PTI), sem najbolj vesel tega, da v svojem življenju ne bom nikoli reven, če bom kvalitetno in strokovno opravljal svoj poklic, se trudil in bom spoštljiv do strank.

Tim Robič, 1. d/1

MOJA ŠOLA

V delavnici diši po olju,
ključ v roki, avto pred nami ...
Motor razstavim, spet sestavim.
Včasih gre, včasih ne.
Napake so del naše poti,
ampak z vsakim dnem znam več!
Avtoserviser ni samo poklic,
je znanje, praksa in potrpljenje.
Na TŠC se učimo za prihodnost,
korak za korakom, vsak dan znova.

Filip Rajher, 3. b/2

Timi Hojnik, 1. e/1

STARŠI, MOJI VZORNIKI

Že od malih nog sta me moja starša vzgajala tako, da bi bil uspešen, nekaj znal v življenju in se počutil pomembnega.

Z očetom sva veliko časa preživela v delavnici, kjer sem ga opazoval, kako je popravljala razne tehnične naprave. Mama me je pri tem vedno podpirala in bodrila. S temi dejanji sta mi pomagala izoblikovati samega sebe, kakršen sem danes. Dobro se mi zdi, da sta bila na trenutke stroga do mene, ker drugače ne vem, kakšen bi bil danes kot oseba. Iz mene sta naredila precej odgovornega in samostojnega mladostnika, zato je najmanj, kar lahko naredim za njiju, da sem jima hvaležen in da se še naprej zgledujem po njima.

Naučila sta me tudi, da se je v življenju treba ravnati predvsem po svojih občutkih, ko delamo dobro, in se ne ozirati na mnenja drugih. Kljub temu pa si moramo dovoliti tudi kakšno negativno kritiko, saj le - ta pripomore, da iz dobrega lahko naredimo še boljše.

Risba in besedilo: Tim Domen Golob, 2. b/1

MOJA 4 LETA NA TŠC-JU

Kot dekle, ki je vstopalo v srednjo šolo – in to v šolo, kjer prevladujejo fantje –, sem bila sprva polna skrbi. Spraševala sem se, kako me bodo sprejeli sošolci in profesorji, kako bo potekal pouk ter predvsem, ali se bom s sošolci dobro ujela. Kmalu sem ugotovila, da so bile moje skrbi povsem odveč. V razredu nisem bila edino dekle, saj se mi je pridružila tudi sošolka Emina, s katero sva stkali močno in iskreno prijateljstvo. Vstop v prvi letnik je bil precej napet in tudi ocene sprva niso bile najboljše, vendar je bilo iz leta v leto bolje. Kot razred smo se vedno bolj povezovali, si stali ob strani in skupaj rastle. Danes, po skoraj štirih letih, z gotovostjo vem, da svoje odločitve ne bi spremenila za nič na svetu.

Eva Kramberger, 4. c/1

ENA MOJIH NAJBOLJŠIH ODLOČITEV

Ko sem prvič stopil skozi vrata te velike šole, nisem imel niti približne predstave o tem, kaj me čaka, kaj bom doživel, koga bom spoznal in koliko novega se bom naučil. Za vpis na TŠC sem se odločil, ker me zanima tehnologija, a danes, ko obiskujem že četrti letnik, lahko rečem, da sem tukaj našel veliko več kot le znanje. Pravzaprav sem na tej poti spoznal samega sebe. Kar pa je najpomembnejše – našel sem navdih. Spoznal sem nove ljudi: sošolce, prijatelje in profesorje, ki so mi na moji poti vedno stali ob strani, me usmerjali in mi pomagali, kadar sem to potreboval. Šola mi je omogočila tudi potovanje in začasno življenje v drugi državi, kar mi je odprlo povsem nov pogled na svet in mi dalo dragocene izkušnje za prihodnost. Vsa ta doživetja so mi odprla vrata v novo življenjsko obdobje. Danes z gotovostjo vem, da je bila odločitev za to šolo ena mojih najboljših odločitev.

Simon Hauptman, 4. c/1

NE OBŽALUJEM SVOJE ODLOČITVE

Moja pot se je začela leta 2022, ko sem kot nekoliko zadržan dijak prvič prestopil prag naše šole. Sprva sem se bal, da se bom težko vključil med nove sošolce, a se je kmalu izkazalo, da so bile mo-

je skrbi odveč. Hitro smo postali povezani, stkali prijateljstva in si stali ob strani kot prava ekipa. Pot do četrtega letnika ni bila vedno lahka. Na njej je bilo kar nekaj padcev in ovir, vendar so nas prav ti izzivi okrepili. Vedno smo se znali pobrati, se učiti iz napak in pogumno nadaljevati naprej. Posebno mesto v mojem šolanju na TŠC ima tudi šolski ansambel, kjer igram harmoniko in bobne. Z veseljem sem nastopal na številnih šolskih prireditvah, pa tudi na dobrodelnih nastopih, s katerimi smo razveseljevali varovance Doma starejših občanov Tezno. Svoje odločitve, da sem izbral to šolo, ne obžalujem. Tukaj sem spoznal veliko izjemnih ljudi in pridobil številna nova znanja ter dragocene izkušnje. Vsem, ki jih zanimajo tehnika, modeliranje in programiranje, toplo priporočam našo šolo – prepričan sem, da vam ne bo žal.

Tadej Erman, 4. b/1

Gašper Cafuta, 1. e/1

ZAKAJ JE KAJENJE SLABO ZA MLADE?

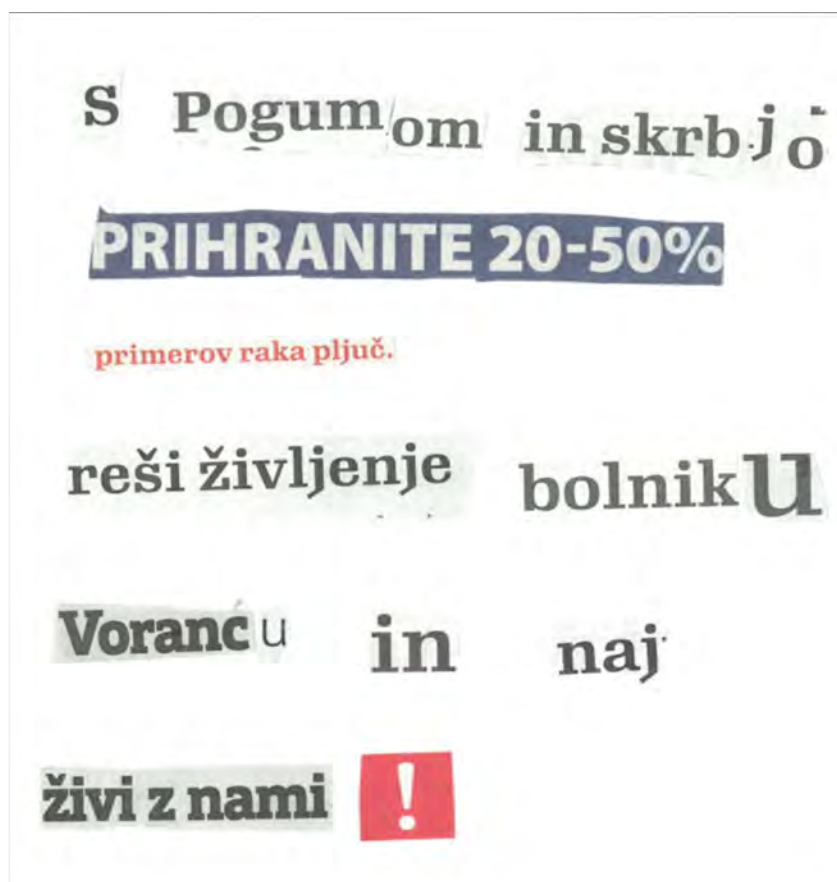
Kajenje je škodljivo za vsakogar, še posebej pa za mlade, saj se naše telo še razvija. Večina mladih danes uporablja elektronske cigarete, ki pogosto vsebujejo velike količine nikotina. Ta povzroča močno zasvojenost, zaradi katere je kaditi zelo težko prenehati. Kajenje uničuje pljuča, srce ter pravzaprav celo telo. Bistveno povečuje tudi tveganje za raka.

Mladi v večini začnejo kaditi zaradi pritiska vrstnikov in družbe. Mislijo, da so s tem "kul", a s tem le škodijo svojemu zdravju in zapravljajo veliko denarja.

Raje izberimo drugačne načine sprostitve in zabave. Obstaja jih veliko. Šport, glasba, druženje s prijatelji ... Zdravje nam naj bo vedno na prvem mestu. Menim, da je naša mladost prekratka, da bi jo zapravljali za kajenje. Bolje jo je izkoristiti za šport, potovanja, druženje s prijatelji in predvsem z družino.

V šoli opažam, da večina dijakov začne kaditi zaradi pritiska vrstnikov ali ker mislijo, da bodo s tem postali pomembnejši. Večina sošolcev sploh nima privarčevanega denarja, saj vse porabijo za kajenje. Skrb vzbujajo tudi tobačne blazinice, t. i. "fuge", ki jih dijaki vstavijo na notranjo stran ust. Delujejo podobno kot cigarete, a brez dima, nikotin pa se hitro absorbira preko dlesni. Dolgoročno lahko zelo škodujejo srcu, ožilju, zobem in dlesnim, zmanjšujejo energijo in koncentracijo ter onesnažujejo šolske prostore, saj ji mladi odvržejo kar na tla. To je odpadек, ki je nehygieničen zaradi slinе, zato sodi v koš.

Lin Oberlajt, 1. d/1

Žiga Gerhold 2. e/1

PRAVA LJUBEZEN

Vsakič, ko te zagledam, srce mi bije,
kot dež se v poletnih dneh hitro zlije.
Vsak dan lepša in lepša se mi zdiš,
še vedno ne morem verjeti, kako lepo dišiš.

Ko vidim tvoj prelep obraz,
se zame ustavi čas.
Tvoje oceansko modre oči,
o katerih razmišljam že tristo noči,
se vsakič znova vtisnejo mi v spomin,
ki greje moje srce kot star kamin.

Svetli lasje, ki padajo kot sončni žarki,
igrajo se v vetru kot razigrani koraki.
Že dolgo mi hodiš po sanjah prav ti,
in vse, kar iskal sem, ti si.

A kmalu najine ljubezni več ne bo,
bolezen nama vzela je le to.
Zdaj gledam vsak dan tja visoko navzgor,
ko me preplavijo valovi nočnih mor.
Za vedno ostala boš del mene,
saj znova in znova spominjal se bom na tebe.

Nino Rošer, 3. a/2

Katarina Sevšek, 1. e/1

DAN Z NASMEHOM

V našem razredu imajo vrednote zelo pomembno vlogo, saj nam pomagajo ustvarjati prijetno in varno okolje za učenje.

Najpomembnejša vrednota je spoštovanje, ker brez njega ne bi mogli lepo sodelovati. Drug drugega poslušamo in se trudimo razumeti, kako se počutijo sošolci.

Pomembna je tudi prijaznost. Vsak dan poskusimo narediti nekaj lepega – nekomu pomagamo, ga pohvalimo ali mu preprosto polepšamo dan z nasmehom.

V našem razredu cenimo tudi odgovornost. To pomeni, da skrbimo za svoje stvari, redno opravljamo naloge in se trudimo biti samostojni. Ko delamo v skupinah, pokažemo sodelovanje, saj vemo, da lahko skupaj dosežemo več kot sami.

Želimo biti tudi pošteni, ker se tako vsi počutimo varno.

Te vrednote nas vsak dan vodijo pri delu, učenju in medsebojnih odnosih. Zaradi njih je naš razred bolj povezan, prijazen in uspešen.

Anej Cmager, 2. c/1

DOM JE TAM, KJER JE SRCE

Ko pomislimo na dom, si pogosto najprej predstavljamo hišo, vas ali mesto, kjer smo v življenju preživeli največ časa.

A dom ni le kraj, ki ga lahko pokažemo na zemljevidu, ampak predvsem občutek pripadnosti, varnosti in spominov. Zato pravimo, da je dom tam, kjer je srce. Srce nas vodi tja, kjer se počutimo sprejete in razumljene. To je družina sprejetosti brez pretvarjanja ali strahu. V takšnem domu ni pomembna velika hiša ali drago pohištvo, temveč ljudje, ki nas obdajajo. Druženje z njimi predstavlja prostor, kamor se vedno radi vračamo. Včasih se zgodi, da dom ni tam, kjer smo se rodili, temveč tam, kjer smo našli mir in smisel. To dokazuje, da dom ni vezan na en sam kraj, ampak na občutke, ki jih nosimo v sebi. Če je srce mirno, lahko dom ustvarimo, kjer prej ni obstajal. Dokler sledimo svojemu srcu, bomo vedno našli pot domov – ne glede na razdaljo ali čas. Dom je tam, kjer je srce, in srce vedno ve, komu pripada.

Gašper Cafuta, 1. e/1

Klemen Jurše, 3. a/1

PESEM O LJUBEZNI

Tvoji lasje v neskončnosti žitnega polja.
Dih jemajoče telo, ki v meni budi strast.
In tvoje lepe oči, črne kot noč, svetleče kot zvezde.
V njih hrepenenje po dotiku, sprejetosti, ljubezni in dajanju.

V objemu tvojih dlani zaspim.
Čutim sapo na svojem obrazu in solze.
Kot da je obzorje najino slovo.
Razpreš roke in se odmakneš v tišino.

Kako ti naj obljubim, da te ne bom nikoli nehal ljubiti?

N.N.

VSE ZA LJUBEZEN

V mestu ljubezni lahko se je zaljubiti,
to so mi rekli vsi,
zato sem verjel,
da te bom čez nekaj časa prebolel.

V mestu ljubezni kazen je biti sam,
medtem ko se drugi poljubljajo,
a jaz naprej ne morem,
ker srce presneto samo tebe išče,
a nobena karta tvojih vrat ne odpre.

Dal bi vse pariške ograje
za vse tiste stare pred tvojim dvoriščem.
Ti samo reci,
pa se vrnem peš iz mesta ljubezni do tvoje ulice.

Jasmin Ahmetović, 3. b/2

Nik Kozar, 1. e /1

DOBRI IN ISKRENI NAMENI

Varnostnica na hodniku stoji,
ker nam telefonov ne pusti.
Če nas dobi,
nas k ravnatelju napoti.
Pri ravnatelju ukore dobimo vsi,
med tem ko se nam sošolec, ki je ušel, sladko smeji.
Ne mine šolska ura,
ko se nam že dim iz ust kadi,
tako te opomni.
Beležka se počasi odpira,
se hitro z našimi imeni »zafila«.
Ravnatelj se več ne »sekira«,
ker ve, da varnostnica probleme nadzira.
Varnostnica je šolski heroj,
ker vsak problem reši takoj.

A mi smo le fantje mladi,
ki resni bomo šele z izkušnjami postali.
Zato varnostnica hvala vam za vse
dobre in iskrene namene.

Tjaž Mori, 1. e/1

Sandi Hlebec, Matej Malec, Jan Muhič in Vedad Sulejmanović, 3. b/2

DOGODEK PRI SLOVEŠČINI

Zgodilo se je 12. 11. 2025, 5. šolsko uro. Bila sta vprašana Aydin in Panter, drugi pa smo imeli naloge napisati to besedilo. Vsi smo bili nestrpni, saj je bila že 5. ura in prav tako naša predzadnja, zato smo se bolj pogovarjali kot pisali. Naši pogovori so postajali vse glasnejši, kar je profesorico vznemirilo. Potem ko nas je dvakrat opozorila, naj bomo tiho, je rekla, da bo nekdo vprašan, če se ne bomo umirili. Nato pa je profesorica naenkrat, na presenečenje vseh, izvedla sankcije, ki so doletele šentiljskega prebivalca s svetlimi lasmi. Dobil je vprašanji Deseti brat (o katerem tako ali tako nihče nič ne ve) in Zdravljico. Proti koncu ure pa je sankcija doletela tudi »privatnika« iz Prekmurja ...
A na srečo se ju je profesorica na koncu ure usmilila in ni ocenila njunega (ne)znanja.

Gal Kostrevec in Teo Triler, 3. d/1

TŠC

O, TŠC, ti si moja
ena in edina
ljubezen moja.
Dežela odličnjakov
in bodočih učenjakov.
Vsak dan nove dogodivščine,
ker učijo nas profesorice.

O, TŠC, ti si moj opomin,
da živim
in mogoče včasih zaspim.
Zaradi tebe se učim,
da novi dan preživim.

O, TŠC, ti si moj up,
da »šiht« dobim,
zaradi tebe pouka se bojim
in ob koncu domov zbežim.

Stiven Jelenko, 1. e/1

Luka Žalig, Liam Serdinšek in Zal Bergauer, 3. d/1

1000 IN 1 MOŽNOST

Na tej šoli se trenutno šolam 4. mesec in šola res ne razočara. Res je, da je kar nekaj mojih ur prespanih, ampak je na šoli nekaj zanimivih stvari in dogodkov, npr. v decembrskem času imamo vsak dan nekakšne izzive, ki naš vsakdan naredijo precej bolj razigran. Na šoli je tudi veliko zabavnih učiteljev, ki ti bodo razložili vso snov – le interes zanjo moraš imeti. Še vedno pa zmaga praktični pouk, saj vso naučeno snov pretvorimo v delo. Po navadi pripeljemo svoje avtomobile, ki se jih trudimo popraviti, da bi nam na tehničnem pregledu izdali potrdilo, da je naš jekleni konjiček končno »tehnično brezhiben«.

TŠC nam torej daje 1000 in 1 možnost, da uspeš na svoji poti.

Žan Fijavž, 1. e/1

PREDAJA KLJUČA

V lanskem šolskem letu smo na TŠC doživeli nepozaben trenutek. Naš razred je zmagal v predaji ključa. Najboljši občutek je bil, ko so nam podelili ključ za šolsko leto 2025.

Ko je prišel veliki dan, smo v telovadnici pokazali izvirnost, humor in ekipni duh, ki ga drugi razredi niso premogli. Delovali smo odgovorno in povezano.

Naš razred je tekmoval v več športnih igrah, kot so samokolnica, limbo, menjava gume ..., kjer smo pometli s konkurenco.

Na koncu smo prejeli nagrado, ki smo si jo absolutno zaslužili. Letos predajo organiziramo mi. In obljubimo, da ne bomo popuščali.

Andrej Štok in Endrit Veselaj, 4. a/1

Stiven Jelenko, 1. e/1

IDEJE SE ROJEVAJO

V Mariboru pod soncem z znanjem sveti TŠC.

Mladostna energija cveti, ideje se rojevajo, učitelji nas z znanjem spodbujajo.

Svet elektronike, strojev in veliko praktičnih izkušenj.

Vsak dan laboratoriji, delavnice in učenje.

Sanjamo o prihodnosti brez strahu in zaskrbljenosti.

Skupaj smo močna ekipa.

Vsak dan se spopadamo z novimi izzivi.

Vsak dan novi cilji.

Vsak dan z novim znanjem korakamo naprej.

TŠC, naš drugi dom – tu rastemo skupaj.

Bleart Collakaj in Lun Bergauer, 1. b/2

VIŠJA ŠOLA

Dijaki se v višjo šolo ne bomo vpisali,
saj smo že dovolj stopnic prestali.
Že v tretje nadstropje hoje je bilo dovolj,
če bi šola bila višja, bi imeli glavobol.

Iz prvega v tretje nadstropje smo hodili,
vsak dan čisto pravi trening naredili.
Morda se le jaz počutim kot budalo,
vendar bi mi res prijalo dvigalo.

Želim si le prevoz dol ali gor,
da ne bi več vsak dan hodil kot nor.
S pesmijo in šolo sem do konca prišel,
zdaj bom raje kar v delavnico odšel.

Tomi Lorber, 3. b/2

Timi Hojnik, 1. e/1

MOJ CILJ JE POSTATI PODJETNIK ORODJAR

Na TŠC Maribor sem se vpisal, saj me že od malih nog zanimajo avtomobili in različne obdelave kovin. Velikokrat sem v delavnici opazoval brata, kako popravlja avte, računalnike in druge tehnične pripomočke. Začel sem mu pomagati; najprej nisem delal samostojno, sedaj se pa že vestno učim in veliko stvari popravim sam.

Za vpis na strojno šolo me je vzpodbudil brat, saj je opazil moje zanimanje in strast za delo v strojništvu in kako rad razstavljam tehnične predmete, iščem napake in možnosti popravila.

Pri trinajstih letih sem si kupil prvi skuter, ki je imel veliko pomanjkljivosti. Počasi in skrbno sem ugotavljal napake in jih popravil, tako da je danes kot nov in je delujoč. Moj skuter je bil dokončna odločitev za vpis v srednjo šolo.

Šola mi je všeč, profesorji so prijetni in nam radi pomagajo. Septembra sem se udeležil predstavitve vajeniškega programa in se tudi odločil, da se bom vpisal v ta program. Vem, da bom z vpisom pridobil veliko izkušenj na delovnem področju. Moj cilj je, da bom v svojem poklicu dober in uspešen. V prihodnosti bi rad odprl samostojno podjetje in se izpopolnil v orodjarski stroki.

Jakob Šinkovec, 1. f/2

MISEL BODOČEGA ORODJARJA

Na TŠC sem se vpisal zato, ker imam rad avtomobile in različne stroje. Želim postati orodjar in nadaljevati tradicijo svoje družine. Pri popravilu strojev imam zelo umazane roke, kar kaže na to, da zelo rad in z veseljem delam.

Alen Emrić, 1. f/2

NAŠI CILJI

Moja praksa bila je zanimiva,
včasih dolgočasna, ampak impresivna.
Tam bili smo združen kolektiv
in vsak je nekaj za dobro vseh naredil.

Vsak dan neka nova stvar
je potrdila naš avtoservisni dar.
Polni pričakovanja in pozitivne
smo se zagreblili in vedeli,
da nekaj dobrega pride.

Ko smo v šolo se vrnili,
so nas spraševali, kaj smo se naučili.
Povedali smo dosti,
narediti pa treba je še mnogo več.

Čakajo nas še izpiti ..
Naredili jih bomo,
ker moramo naprej še priti.
Nekatere čaka še »plus dva«,
druge pa veliko trdega dela.

Katarina Sevšek, 1. e/1

Aleks Rudolf, 3. a/2

SAMOSVOJA POT DO USPEHA

Sem šele na začetku svoje kariere; ne vem še, kako se bo končala, upam pa, da bom prišel do uspeha po težji ali lažji poti. Zelo dobro vem, da moramo sanjati o nedosegljivem, ampak nekateri, ki samo sanjajo, ostanejo samo sanjavi ali pa celo malo dremavi ... Jaz že danes vem, da ne bom sanjal smelih sanj, ampak se bom trudil, da jih vsaj delno uresničim.

Vsi pravijo, da je šola pot do uspeha, jaz pa mislim drugače. Ne govorim o tem, da šola ni pomembna in da sam ne mislim končati šolanja, govorim o tem, da formalna izobrazba ni glavni adut za uspeh. Moje mnenje je, da je človek, ki se znajde in poišče pot tudi tam, kjer je ni ali pa je samosvoja, zelo pogumen in avtorski. Ta vrednota je zame pomembna karta, ki mi bo prinesla, če že ne zmage, vsaj zadovoljstvo v življenju. Vseeno bom stavil nanjo. Nočem biti zaposlen 8 ur dnevno, niti si ne želim ponavljajočega, monotonega dela. Hočem imeti razgibane dneve brez določenega časa in nočem vedeti vnaprej, koga bom srečal sredi najlepšega dela dneva. Želim opravljati razgibano delo in živeti nedorečeno, tudi če bo tak način nekoliko manj uspešen in nesiguren.

Kako bom prišel do takih ciljev, še ne vem natančno, sem pa mlad in pred mano je še veliko let ustvarjanja, vem samo, da se bom moral truditi in se še veliko naučiti. Tudi o življenju.

Morda sem res še nekoliko premlad, da bi vedel, zagotovo pa si želim, da bi si nekoč ustvaril družino in zgradil dom, v katerega bom vstopal zanesljivo in brez skrbi.

Lan Ploj, 2. b/1

Lia Morena Lindner, 2. c/1

NAŠ RAZRED

Odnosi v razredu 2. b/1 so zelo zanimivi, saj ga sestavljamo različni posamezniki z različnimi karakternimi lastnostmi in obnašanjem. Čeprav se v veliko stvareh razlikujemo in smo oddaljeni drug od drugega, smo še vedno razred, ki ga ne bi želel zamenjati. Vsak v razredu je po svoje poseben in ima svoje prednosti in slabosti, ki ga naredijo edinstvenega. Čeprav se vedno ne družimo vsi skupaj, smo si še vedno blizu, tudi ko smo ločeni od skupine. Nekateri so boljši v športu, nekateri so glasbeniki, nekateri so zelo pametni, smešni ali pa tudi dosti krat zaspani; eni iščejo točke, drugim se prikaže »Matilda«, a samo mi vemo za vse šale in tegobe, ki nas družijo. Ravno ta pisan svet različnih ljudi naredi naš razred poseben - samo vsi skupaj se povezujemo v 2. b/1, ki ne bi bil tako dober, če v njem ne bi bilo vseh nas in našega razrednika, prof. Oberškega.

Vsi pa si pišemo zgodbo svoje mladosti. Naša zgodba nam prinaša veliko vzponov, kot so recimo dobre ocene, dobri odnosi s starši, veliko denarja, ljubezni in doseženih ciljev. Lahko pa ima veliko padcev, kot so problemi v družini, revščina, nesreča v ljubezni in še veliko drugih nezgod. Zato tudi, če bi hoteli nekoga v popolnosti razumeti, bi ga težko, ker bi morali razumeti veliko več ... Mnogi od nas svojih problemov ne želijo razlagati drugim, nekateri pa se radi potožijo, da jim je lažje. Včasih slišati pomeni zelo veliko.

Najstniška leta so po besedah staršev, starih staršev in drugih odraslih najlepša leta življenja. To je verjetno tudi res, saj še nimamo toliko skrbi in obveznosti, ki bi nam krojile dan. Imamo pa najstniki druge probleme, ki jih včasih sami ne razumemo. Mogoče premalo spimo in smo zaradi tega utrujeni in slabe volje, mogoče smo nesrečni zaradi ocen in pritiska staršev, ki ne vidijo našega truda, morda smo nesrečni v ljubezni, ki nam megli misli in smo zaradi tega slabe volje ali zaprti vase; morda pa nekateri ne najdejo osebe, s katero bi si bili blizu in se ji zaupali, ko so v stiski ali pa ko bi potrebovali samo pogovor.

Zato je imeti nekoga, ki mu lahko zaupaš, ena najpomembnejših vrednot. Sošolci smo velikokrat tisti majhni ljudje, ki ne sedimo samo v isti klopi, ampak smo prijatelji, ki si pomagamo, ko ne moremo in ne znamo pomagati sebi.

Marko Vindiš, 2. b/1

Tobijas Sternad, 2. b/1

LETALSTVO - POSTATI POKLICNI PILOT

Sem Jaš in moja življenjska želja je postati poklicni pilot. Ta želja se je rodila že v otroštvu, takrat, ko je moj oče začel leteti z manjšimi letali, temu rečemo malo letalstvo ali modelarstvo. Ta izkušnja me je navdahnila z ljubeznijo do letalstva, ki jo vsakodnevno dopolnjujem. Odločil sem se, da bom poiskal vse poti, kako priti do poklica pilota, ker je to moja življenjska strast.

Obiskoval sem Osnovno šolo Selnica ob Dravi, kjer tudi bivam, in priznati moram, da je bil prehod v srednjo šolo pomemben korak, ker sem spoznal odlične profesorje, ki so vedno pripravljeni pomagati in spoštujejo interese dijakov, kar mi je dalo veliko pozitivne energije. Zato sem prepričan, da je izbrana šola prvi korak do moje začrtane poti. Pomembno vlogo pri izbiri poklica pa ima seveda moj oče, ki dela v vojski, zato mi je svetoval delo v vojaškem letalstvu, ker je vojska na tem področju ugodnejša možnost v primerjavi z ostalimi, ki so na voljo. Moja druga možnost pa je civilno letalstvo. Ker si obojega neizmerno želim, že v 2. letniku raziskujem najugodnejšo možnost. Kako postati civilni pilot, sem pobrskal po razpoložljivih in na spletu dosegljivih podatkih najbližjih letalskih družb.

Letalstvo me spremlja vsak dan, saj letim na simulatorju letenja in z manjšimi letali, kar mi pomaga nabirati izkušnje z letenjem. Moja želja postati pilot je neskončno velika, zato se trudim po svojih najboljših močeh uresničiti sanje. Spoznal sem, da bo poklic pilota zahteval veliko različnih znanj, zato je vsakodnevno učenje moj navdih. Zavedam se, da mora biti pilot fizično in psihično pripravljen, zato se moram že v srednji šoli naučiti tudi odgovornosti. Vztrajnost, delo in pogum so torej ključnega pomena. Prihodnjim pilotom in vsem dijakom želim sporočiti, naj bodo vztrajni, delavni in naj sledijo sanjam, naj se jim življenjski cilj uresniči in naj se stari slovenski pregovor: »Kdor visoko leta, nizko pade.« preoblikuje v: »Kdor visoko leta, je pilot in lahko pade samo z odprtim padalom - varno in zanesljivo ...«

Jaš Repnik, 2. b/1

UJEMANJE

Na popravnem izpitu učitelj zastavi vprašanje: »V čem se morata ujemati navoj vijaka in matica?«
Po (pre)kratkem razmisleku dijak ustreli kot iz topa: »V spolu, sklonu in številu.«

MEJA

Dijak vestno položi šolske potrebščine na svojo mizo in učiteljev kateder. Učitelj ga večkrat opozori na neustreznost početja. Ker ne ve, kako bi dijaku dopovedal, da krši prostor zasebnosti, mu reče: »Tukaj je meja – tako kot med državama!« in s prstom nariše črto med dijakovo in svojo mizo. Učitelj verjame, da je bil dovolj jasen, zato se začudi, ko naslednjič dijakove stvari spet ležijo na njegovi mizi. Povzdigne glas in reče: »Se spomniš? Tukaj je meja!«
A dijak se nasmehne! Iz torbe vzame potni list in ga z nasmehom da učitelju v roke ...

SVETO PISMO

Učitelj strokovnega predmeta novincem poudari, da bodo pri urah zmeraj uporabljali strojniški priročnik, ki je za strojnike kot sveto pismo.

Pri vajah učitelj v šali reče: »Odprite torej »sveta pisma« na določeni strani.« Oglasi se dijak, ki pravi, da te strani ne najde.

Pri učni pomoči učitelj želi razrešiti dijakovo težavo. Ugotovi, da ga je ta razumel dobesedno in prinesel k uri - sveto pismo.

Slika: Žiga Goljat, 2. b/1

DVE ZGODBI ...

Učiteljica: Povej mi nekaj o zgodbi Ta veseli dan ali Matiček se ženi.

Dijak: Gospa učiteljica, lahko povem samo Ta veseli dan, Matiček se ženi pa nismo obravnavali ...

KONEC ZGODBE

Učiteljica: Ali iz pesmi izvemo, ali je oče odgovoril hčerki?

Učenec: Ne, ker je pesmi konec.

SKLANJAMO

Kdo ali kaj je? Marko.

Koga ali česa ni? Mize.

Komu ali čemu dam? Tebi.

Koga ali kaj tožim? Soseba.

O kom ali o čem govorim? O prijatelju.

S kom ali s čim delam? VSI V EN GLAS: Z

Zokijem (šolski hišnik)!

Lun Štelcl, 2. c/1

ZAMENJAVE ALI PODOBNI IZRAZI

- »Učiteljica, kako je ime Odisejevemu sinu, Telekom ali Telemah?«
- Društvo slovenskih prijateljev.
- Krst pri Savici govori o boju med požgani in kristjani.
- Martin Krpan in Kekec: Martin Krpan je prišel v spopad z Bedancem.
- Slovenci, ki živijo izven svoje domovine, se imenujejo zamejci in priselilci.
- Tilko je napisal Simon Jeklenko.

Zbrali: dijaki in učitelji TŠC

IZREKI DIJAKOV O ŠOLSKIH PREDMETIH

TPK

Ali si vedel, da 6-stopenjski menjalnik zavzame 4 strani zvezka?

FIZ

Ali si vedel, da si lahko preglasen, tudi ko si tiho?

MAT

Ali si vedel, da je logaritemska funkcija $f(x) = \log_a x$ ($a > 0$, $x > 0$) inverzna obratna funkcija eksponentni funkciji?

SLO

Ali si vedel, da ima lahko ena poved več pravil kot matematična naloga?

Ernad Mamić in Emir Omerdić, 3. d/1

KO SE VRAČAMO S HVALEŽNOSTJO...

Trenutno obiskujem Fakulteto za strojništvo, 2. letnik mehatronike (univerzitetni program), pred tem pa sem se izobraževal na TŠC Maribor, smer tehnik mehatronike. Že kmalu po prihodu na fakulteto sem ugotovil, da univerzitetni program ni niti približno tak, kot sem si ga predstavljal. Študij sem si vnaprej predstavljal kot obdobje "žuranja" skoraj vsak drugi dan, vendar sem hitro spoznal, da realnost izgleda precej drugače in da večino časa preživim v študentskem domu za knjigami in računalnikom. Po koncu prvega semestra sem celo malce obžaloval, ker se nisem vpisal v visokošolski program, in sem resno razmišljal o prepisu. Na koncu prvega letnika sem se v zadnjem trenutku odločil, da vztrajam in dokončam to, kar sem že začel, čeprav je to veliko lažje reči kot storiti. Prvi letnik je bil zelo naporen, predvsem v izpitnem obdobju, ko sem dobesedno "švical" za knjigami in skoraj popolnoma opustil telesno aktivnost, ki je bila prej pomemben del mojega vsakdana.

V drugem letniku je situacija nekoliko drugačna, saj sem se na tempo in ritem fakultete že navadil. Ponovno sem zelo fizično aktiven in skoraj vsak dan treniram, saj verjamem, da lahko zdravo razmišljaš le, če tudi zdravo živiš in skrbiš za svoje telo. Kar se tiče "partyjev", sem v celotnem lanskem letu šel "feštat" le enkrat in mislim, da bo letos podobno, saj mi trenutne obveznosti enostavno ne puščajo veliko časa za to. Kljub temu ne bi rad nikogar prestrašil ali odvrnil od študija, saj sem človek, ki bolje deluje pod pritiskom, in si pogosto naložim več, kot bi bilo potrebno. Zaradi tega sem aktiven tudi na številnih drugih področjih, tako v okviru fakultete kot tudi izven nje.

Eden takšnih primerov je ekipa Formula Student, katere član sem že od vpisa na fakulteto in s katero sem se udeležil dveh mednarodnih tekmovanj, in sicer na Nizozemskem in Češkem. Poleg tega se izven fakultete intenzivno ukvarjam s 3D-tiskanjem in z razvojem lastnih projektov, kar mi prav tako vzame ogromno časa, vendar mi prinaša veliko zadovoljstva in praktičnih izkušenj. Če povzamem: fakulteta sama po sebi ni strašna stvar, lahko pa postane zelo stresna, če si - tako kot jaz - zapolniš urnik do zadnje minute in si naložiš preveč obveznosti hkrati.

Za znanje, ki sem ga pridobil na TŠC Maribor in mi danes izjemno koristi pri študiju, se iskreno zahvaljujem vsem profesorjem. Posebna zahvala pa tudi bivši razredničarki Mojci Hanželj, ki nas je vedno podpirala, motivirala in spravljala v boljšo voljo s svojo pozitivno energijo.

Kai Borovič, bivši dijak TŠC

Matevž Marko, 1. e/1

LETALSTVO – PREVEČKRAT SPREGLEDANA KARIERNA POT V SLOVENIJI

Dragi dijaki TŠC, bliža se čas, ko se boste morali odločati o svoji poti po koncu srednje šole. Ker sem se tudi sam pred desetimi leti odločal s podobnim izzivom, bi vam rad predstavil svojo pot in področje, ki je v Sloveniji dostikrat nerazumljeno ali celo zapostavljeno - letalstvo.

Že od malih nog me je veselilo letalstvo, predvsem poklic pilota. To je bilo glavno vodilo mojih odločitev glede vpisa v srednjo šolo in nadaljnega vpisa na Fakulteto za strojništvo univerze v Ljubljani, kjer imajo izobraževalno smer pilot letala ali helikopterja. Vendar sem se proti koncu študija zavedel, da me veliko bolj kot pilotiranje letal zanima ozadje dogajanja v letalstvu - od vzdrževanja letal do načrtovanja operacij. Tako sem prišel do podjetja Aero4M, bolj znanim pod svojim tržnim imenom Amelia International, kjer sem tudi izdelal diplomsko delo na področju načrtovanja in vzdrževanja.

V tem podjetju sedaj delam že skoraj šest let in v tem času sem dodobra spoznal vse mehanizme in procese, ki so potrebni, da letalske družbe lahko operirajo s svojimi flotami letal. Poleg najbolj poznanih, pilota in mehanika, imamo v letalstvu še cel kup ostalih področij, ki skupaj skrbijo, da so poleti varni, točni in ekonomični. Poleg že omenjenih, v letalskih družbah poznamo:

- inženirje za plovnost, ki skrbijo, da so letala skladna z zakonodajo in s predpisanimi programi,
- inženirje za varnost, ki spremljajo vsak let in iščejo načine, kako ohranjati visok nivo varnosti letenja,
- osebje v delu operacij, ki preverjajo zmogljivosti letala in načrtujejo vsak let ter skrbijo za učinkovito operacijo tako na tleh kot v zraku.

To so samo trije izmed največjih področij znotraj letalskega operaterja, jih je pa še veliko več. Če vas letalstvo zanima in bi radi nadaljevali svojo študijsko pot, je Fakulteta za strojništvo v Ljubljani dobra izbira za stik z letalstvom. Če vas nadaljnji študij ne zanima preveč, pa vam lahko povem, da je tudi že dokončana srednja šola dovolj za večino poklicev v letalstvu.

In za konec, še kratka misel: "Letalstvo je v dobri formi in ponuja kopico lepih in zanimivih kariernih možnosti, čeprav brez Adrie, tudi v Sloveniji!"

Niko Drozg, bivši dijak TŠC

OD TEHNIŠKE ŠOLE DO ŠTUDIJA MEHATRONIKE

Kot študent drugega letnika mehatronike na univerzi se pogosto z veseljem ozrem nazaj na svoja srednješolska leta. Prav tehniška šola mi je dala temelje, na katerih danes gradim svoje znanje, zato se mi zdi prav, da z bodočimi maturanti in dijaki četrtih letnikov delim svojo izkušnjo ter jih morda spodbudim pri njihovih nadaljnjih odločitvah.

Ob koncu osnovne šole sem se, tako kot mnogi, odločal med gimnazijo in tehniško šolo. Danes lahko z gotovostjo rečem, da sem vesel, da se nisem odločil za gimnazijo, temveč za tehniško smer. Tehniška šola mi je ponudila nekaj, česar se takrat morda še nisem povsem zavedal – konkretno, uporabno znanje in drugačen način razmišljanja. Za to odločitev sem danes zelo hvaležen.

Ena največjih prednosti tehniške šole je močna tehnična podlaga. Predmeti, kot so elektrotehnika, mehanika, tehniško risanje in osnove programiranja, so mi kasneje pri študiju mehatronike močno olajšali razumevanje snovi. Velik poudarek na praktičnem delu mi je omogočil, da sem teorijo lažje povezal z realnimi primeri, kar se je na fakulteti izkazalo za izjemno koristno. Že na prvih predavanjih sem opazil, da mi določene vsebine niso povsem tuje. Stvari, s katerimi sem se srečal že v srednji šoli, so mi bile znane, kar mi je dalo dodatno samozavest pri študiju.

Pomemben mejnik na tej poti je bila matura. Tako tehniška kot splošna matura sta mi povzročali kar nekaj skrbi, saj predstavljata pomemben zaključek srednješolskega izobraževanja. Posebej bi izpostavil splošno maturo, pri kateri sem opravljal matematiko. Čeprav je zahtevala veliko priprav in truda, se je kasneje izkazalo, da mi je prav to znanje iz matematike na fakulteti zelo pomagalo pri lažjem razumevanju zahtevnejših vsebin, s katerimi se srečujem na študiju mehatronike.

Začetek študija mehatronike na univerzi je prinesel nove izzive. Tempo je hitrejši, snov obsežnejša, pričakovanja pa višja. Kljub temu mi je znanje, pridobljeno v srednji šoli, pomagalo pri prilagajanju. Danes, ko sem uspešno zaključil prvi letnik in sem že v drugem, lahko rečem, da je bila odločitev za to študijsko pot prava.

Dijaki tehniških šol imajo veliko potenciala za uspeh, če so pripravljeni vložiti trud in vztrajati. Tehniška izobrazba odpira številne možnosti – tako na področju nadaljnjega študija kot kasnejše zaposlitve. Če se dijaki zavzamejo za šolo, izkoristijo ponujeno znanje in verjamejo vase, lahko dosežejo zelo veliko.

Za konec bi rad spodbudil predvsem dijake četrtih letnikov, ki jih kmalu čakajo matura in pomembne odločitve. Tehniška šola ni ovira, temveč odlična odskočna deska. Z delom, motivacijo in s pravim odnosom lahko dosežete cilje, ki se vam danes morda zdijo oddaljeni, a so v resnici povsem dosegljivi.

Žan Prelog, bivši dijak TŠC

VRNITEV V PRIHODNOST

Spoštovani dijaki,

leto je ponovno naokrog in kot predstavnik Sveta staršev sem bil znova povabljen, da za vaše glasilo napišem nekaj misli. V zadnjem času se pogosto zalotim pri razmišljanju o tem, kako bo videti naša – in predvsem vaša – prihodnost. Ko sem bil še otrok, mi je dedek pripovedoval, kako so živeli nekoč. Vse to se mi je zdelo zelo oddaljeno, v preteklosti, skoraj nepredstavljivo in povsem drugačno od sveta, ki sem ga poznal. Podobno mi je o svojem otroštvu pripovedoval tudi moj oče: o pomanjkanju oblačil, hrane, igrac, elektrike in drugih dobrin, ki so nam danes same po sebi umevne. Takrat sem ga pogosto prekinil z besedami: »Ata, to je bilo nekoč, danes so drugi, bolj napredni časi.«

Tudi moje otroštvo je bilo v primerjavi z današnjim zelo skromno. Imeli smo eno barvno televizijo s tremi programi, ki so začeli oddajati šele popoldan. Risanke so bile le pred dnevnikom. Telefon s slu-

šalko in številčnico je imela približno vsaka druga hiša. Ogrevali smo se na premog, najpogostejša igrača pa je bila gumijasta žoga. Le redki so imeli sorodnike v tujini in s tem tudi usnjene nogometne žoge, figurice Indijancev ali prave modele avtomobilčkov, ki smo jih vsi z občudovanjem opazovali. Glasbo smo poslušali na gramofonskih ploščah, kasetofonu ali na walkmanu, ki pa je

bil prava redkost (če ne veste, kaj je to – vprašajte svoje starše). Skratka, bilo je skromno, a lepo otroštvo. In danes, ko vse to pripovedujem svojim otrokom, me ti prekinejo z enakim stavkom: »Ata, to je bilo nekoč, danes so drugi, bolj napredni časi.«

Danes z velikimi koraki vstopamo v novo dobo človeške zgodovine – dobo digitalizacije, naprednih tehnologij in umetne inteligence. Sprašujem se, kako bo videti življenje v prihodnosti, ko bodo naši otroci svojim otrokom razlagali: »Ko sem bil jaz otrok, smo imeli samo pametne telefone, igrali smo računalniške igre, gledali LCD-televizorje, imeli le 300 TV-programov in doma električni avtomobil.« In tudi takrat bodo otroci odgovorili: »Ata, to je bilo nekoč, danes so drugi, bolj napredni časi.« Kako bo takrat videti življenje, si danes težko predstavljamo. Zagotovo pa bo tako napredno, da se bo naše sedanje življenje zdelo zastarelo – tako, kot se nam danes zdi življenje naših dedkov in babic.

A ne glede na čas in tehnološki napredek nekaj ostaja enako. Vedno bo obstajal človek – z vrednotami, razmišljanjem in odnosi. Otroci se bodo še naprej učili v šolah, odrasli bodo hodili v službo, obstajali bodo prijateljstva, družba, sodelovanje in odgovornost. Prav zato bi se rad dotaknil tudi teh tem. Vrednote niso nekaj, kar bi se človek naučil čez noč. Oblikujejo se skozi odnos staršev, šole, okolja in lastnih izkušenj. Poštenost, delavnost, vztrajnost, pripravljenost na učenje in prevzemanje odgovornosti za svoje odločitve so lastnosti, ki posameznika spremljajo vse življenje – od šolskih klopi do prve zaposlitve in naprej.

Kot zaposlen in hkrati kot starš opažam, da mladim znanja praviloma ne manjka. Pogosto pa primanjkuje zavedanja, da ima vsako dejanje svojo posledico in da je odnos do dela, ljudi in obveznosti enako pomemben kot sama strokovna usposobljenost – ne glede na tehnologijo, ki jo uporabljamo. Mladi ste danes izjemno informirani, tehnično spretni ter hitri v razmišljanju, odločitvah in dejanjih. Hkrati pa živite v svetu stalnih motenj. Telefon, ki je sicer uporabno orodje, pogosto postane ovira pri odnosih, poslušanju in zbranosti. Opaziti je manj neposrednega pogovora, manj potrpežljivosti, neprimernih odnosov in več bežanja iz neprijetnih situacij. Kljub temu vas mladih ne smemo le kritizirati. Pomembno je, da vas tudi pohvalimo – ko se trudite, ko pokažete odgovornost, ko pomagате drug drugemu ali drugim. Niste sami krivi za svet, v katerem odraščate, ste pa odgovorni za to, kakšni ljudje boste postali. Prijateljstva, ki se spletajo v srednješolskih letih, so pogosto ključna za razvoj značaja. Nekatera prijateljstva bodo ostala za celo življenje. Učenje sodelovanja, reševanja sporov in medsebojnega spoštovanja se ne dogaja le pri pouku, temveč tudi med odmori, na praksi in v prostem času. Šola ni le prostor znanja, temveč tudi prostor odnosov. Starši imamo pri tem pomembno nalogo. Otrokom moramo nuditi oporo, hkrati pa jim dovoliti, da nosijo posledice svojih dejanj. Prevečkrat se zgodi, da starši v šoli ali doma stopimo v bran otroku tudi takrat, ko ni ravnal pravilno. S tem mu ne pomagamo – ravno nasprotno, lahko mu celo škodujemo, saj ga s tem učimo, da bo tudi nepravilno ravnanje tolerirano. Zamujanje v šolo danes in zamujanje v službo jutri ni in ne bo dopustno. Red in disciplina sta osnova vsakega uspešnega posameznika, družine in podjetja. Odgovornost se začne pri majhnih stvareh. Za storjene napake naj ne bodo le kazni, temveč naj bodo to življenjske lekcije.

V podjetjih danes ni dovolj le diploma ali zaključena šola. Od mladih zaposlenih se pričakuje predvsem zanesljivost, spoštljiv odnos, pripravljenost na učenje, osnovna delovna disciplina, interes in zanimanje za delo. Znanje se da nadgraditi. Odnos in značaj pa veliko težje. V praksi sem večkrat videl, da je vztrajen in učljiv posameznik brez izkušenj dolgoročno uspešnejši od tistega, ki »vse ve«, a ni pripravljen sodelovati.

Tudi sam sem bil nekoč dijak. Spomnim se negotovosti, dvomov in občutka, da te nihče ne jemlje resno, da nisi razumljen in da ti vsi samo »težijo«. Danes mi je žal, da takrat nisem bolj resno vzel vseh nasvetov, saj bi bil z njimi še boljši in uspešnejši človek, kot sem danes. Zato vam iskreno svetujem: poslušajte starše in učitelje.

Vsi vam želimo dobro in želimo, da bi bili uspešni – ne le v poklicu, temveč tudi v življenju. Spomnim se tudi svoje prve plače. Bila je majhna (danes bi znašala približno 220 evrov), a takrat sem prvič zares razumel vrednost truda, časa in odgovornosti. Bil sem ponosen, da sem jo zaslužil sam. To je izkušnja, ki te oblikuje za vse življenje. Biti pa moraš potrpežljiv in vztrajen. Najprej je potrebno služiti, se dokazati in šele nato zaslužiti.

Kot strojniki ste lahko ponosni na svojo izbiro. Vaš poklic ima prihodnost in veliko priložnosti. A poleg tehničnega znanja je pomembna tudi širina: književnost, zgodovina, geografija in ostali družboslovni predmeti v šoli, komunikacija ter razumevanje ljudi in družbe. Dober strokovnjak, ki zna razmišljati širše, je vedno korak pred drugimi. Ne iščimo krivcev ne v mladih, ne v šoli ali učiteljih in ne samo v starših. Vzgoja in izobraževanje sta skupna odgovornost. Če bomo znali mlade hkrati usmerjati, spodbujati, pohvaliti in postaviti meje, bomo prispevali k temu, da bodo postali zadovoljni, odgovorni in samostojni posamezniki.

Prihodnost bo morda res videti drugačna, bolj digitalna in tehnološko napredna, a temeljne človeške vrednote bodo ostale enake. Znanje, značaj, vztrajnost, potrpežljivost, odgovornost in spoštovanje bodo vedno tisti dejavniki, ki bodo ločili dobre posameznike od povprečnih. Zato naj vas ne vodi le vprašanje, kaj boste postali, temveč predvsem kakšni boste postali, kajti znanje odpira vrata, značaj pa jih drži odprta; značaj je namreč tisto, kar naredimo, ko nas nihče ne gleda.

In zapomnite si še ta rek, ki velja danes, jutri in v vsaki prihodnosti: »Ni pomembno, v katerem času živiš – pomembno je, kakšen človek si.«

Želim vam prijetno popotovanje nazaj v prihodnost!

Peter Opaka, univ. dipl. inž., IWE
in predstavnik Sveta staršev

Aljaž Fras, 2. c/1

UTRINKI MATURANTSKEGA PLESA

EPIC MOMENTS

2025 @TSCMB

tehniški
šolski
center
maribor

